

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ปัญหาพิเศษ

เรื่อง

การศึกษาผลกระทบของโรคไข้หวัดนกที่มีต่อผู้ขายและผู้บริโภคเนื้อไก่ในตลาดเข้มเจริญ
เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

THE STUDY ON AFFECTING OF AVIAN INFLUENZA (BIRD FIU) TO THE
CHICKEN SELLERS AND CONSUMERS IN YAMCHAREAN MARKET,
LADKRABANG DISTRICT , BANGKOK

โดย

นางสาวเมธวี อ่อนวาทิ

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... **73105**
วัน,เดือน,ปี..... **- 3 ก.ค. 2550**

b. **11783369**
i. ....

ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคตามหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต

สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร - การผลิตสัตว์

ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพฯ

ปีการศึกษา 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทคัดย่อปัญหาพิเศษ

ปีการศึกษา 2549

เรื่อง	การศึกษาผลกระทบของโรคไข้หวัดนกที่มีต่อผู้ขายและผู้บริโภคเนื้อไก่ ในตลาดเข้มเจริญ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร THE STUDY ON AFFECTING OF AVIAN INFLUENZA (BIRD- FLU) TO THE CHICKEN SELLERS AND CONSUMERS IN YAMCHAREAN MARKET, LADKRABANGDISTRICT, BANGKOK
ชื่อสกุล	นางสาวเมธาวี อ่อนวาที
สาขาวิชา	เทคโนโลยีการเกษตร – การผลิตสัตว์
ภาควิชา	ครุศาสตร์เกษตร
คณะ	ครุศาสตร์อุตสาหกรรม
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร. ราตรี สิริพันธุ์

บทคัดย่อ

การศึกษาศึกษาผลกระทบของโรคไข้หวัดนกที่มีต่อผู้ขายและผู้บริโภคเนื้อไก่ในตลาด
เข้มเจริญ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อทำการศึกษา 1) เพื่อศึกษาสถานภาพ
พื้นฐานทั่วไปของผู้ขายและผู้บริโภคเนื้อไก่ ในตลาดเข้มเจริญ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร
2) เพื่อศึกษาผลกระทบของโรคไข้หวัดนกที่มีต่อผู้ขายเนื้อไก่ในตลาดเข้มเจริญ เขตลาดกระบัง
กรุงเทพมหานคร 3) เพื่อศึกษาผลกระทบของโรคไข้หวัดนกที่มีต่อผู้บริโภคในตลาดเข้มเจริญ
เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร 4) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผลกระทบของโรคไข้หวัดนก
ที่มีต่อผู้ขายและผู้บริโภคเนื้อไก่ในตลาดเข้มเจริญ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสัมภาษณ์ ทำการสัมภาษณ์ผู้ขายและผู้บริโภค
ในตลาดเข้มเจริญด้วยตนเอง โดยมีประชากร คือ ผู้ขายไก่ 8 ราย และกลุ่มตัวอย่างผู้บริโภค
จำนวน 75 ราย นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติโดยใช้ ค่าร้อยละ (%) ค่าคะแนนเฉลี่ย
($\bar{X}$) และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

จากการศึกษาพบว่าผู้ขายเนื้อไก่ในตลาดเข้มเจริญส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 37.50)ที่
เหลือเป็นเพศชาย (ร้อยละ 62.50) ส่วนใหญ่มีช่วงอายุระหว่าง 31-40 ปี (ร้อยละ 62.50) ส่วนใหญ่มี-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานภาพ สมรส (ร้อยละ 87.50) มีระดับการศึกษาชั้นปริญญาตรี (ร้อยละ 50.00) มีเชื้อชาติไทย นับถือศาสนาพุทธ (ร้อยละ 75.00) อาชีพหลักขายเนื้อไก่ มีรายได้ต่อเดือน 25,000 บาทขึ้นไป

ความรู้/ความเข้าใจเกี่ยวกับผลกระทบของโรคไข้หวัดนกที่มีต่อผู้ขายเนื้อไก่ ส่วนใหญ่ ได้รับความรู้ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.50 - 4.49$) 3 รายการ คือ 1) ได้รับความรู้เรื่องไข้หวัดนกจากรายการโทรทัศน์ ($\bar{x} = 4.12$) 2) แหล่งที่ซื้อมีความน่าเชื่อถือ ($\bar{x} = 4.00$) 3) มีการรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์สัตว์ปีก ($\bar{x} = 3.75$)

ผลกระทบด้านสุขภาพและสุขอนามัยของผู้ขายเนื้อไก่ ส่วนใหญ่ ได้รับความกระทบในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.50 - 3.49$) 5 รายการ คือ 1) เลือกซื้อผลิตภัณฑ์จากแหล่งผลิต ($\bar{x} = 3.00$) 2) เข้มงวดระมัดระวังขณะรับซื้อและขนส่งจากแหล่งผลิต 3) สนใจข่าวสารการระบาดและผลกระทบของไข้หวัดนกที่มีต่อการจำหน่ายผลิตภัณฑ์สัตว์ปีก มีระดับเท่ากัน ($\bar{x} = 2.75$)

ผลกระทบด้านเศรษฐกิจของผู้ขายเนื้อไก่ ส่วนใหญ่ ได้รับความกระทบในระดับมาก ($\bar{x} = 3.50 - 4.49$) 2 รายการ คือ 1) ปริมาณผลิตภัณฑ์จากแหล่งผลิต 2) ต้นทุนการขายผลิตภัณฑ์ ได้รับความกระทบเท่ากัน ($\bar{x} = 3.80$)

จากการศึกษาพบว่าผู้บริโภคนเนื้อไก่ในตลาดเข้มเจริญส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 62.70) ที่เหลือเป็นเพศชาย (ร้อยละ 37.30) ส่วนใหญ่มีช่วงอายุระหว่าง 31 - 40 ปี (52.00) ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส (ร้อยละ 60.00) ผู้บริโภคนเนื้อไก่ส่วนมากมีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา (ร้อยละ 26.70) มีเชื้อชาติไทย (ร้อยละ 98.70) นับถือศาสนาพุทธ (ร้อยละ 89.30) ส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นพนักงานหน่วยงานเอกชน (ร้อยละ 33.30) และมีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 5,001-10,000 บาท (ร้อยละ 48.00)

ความรู้/ความเข้าใจเกี่ยวกับผลกระทบของโรคไข้หวัดนกที่มีต่อผู้บริโภคนเนื้อไก่ ส่วนใหญ่ ได้รับความรู้/ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.50 - 3.49$) 3 รายการ คือ 1) ได้รับความรู้เรื่องไข้หวัดนกจากรายการโทรทัศน์ ($\bar{x} = 3.45$) 2) แหล่งที่ซื้อมีความน่าเชื่อถือ ($\bar{x} = 2.73$) 3) การเลือกซื้อผลิตภัณฑ์สัตว์ปีก ($\bar{x} = 2.57$)

ผลกระทบของโรคไข้หวัดนกด้านสุขภาพและสุขอนามัยของผู้บริโภคนเนื้อไก่ ส่วนใหญ่ ได้รับความกระทบในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.50 - 3.49$) 1 รายการ คือ การตัดสินใจเลือกบริโภคผลิตภัณฑ์จากสัตว์ปีก ($\bar{x} = 2.64$)

ผลกระทบด้านเศรษฐกิจของผู้บริโภคนเนื้อไก่ ส่วนใหญ่ ได้รับความกระทบในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.50 - 3.49$) 3 รายการ คือ 1) เปลี่ยนไปบริโภคเนื้อสัตว์-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชนิดอื่นทดแทน ($\bar{x} = 3.171$) 2) ราคาของผลิตภัณฑ์สัตว์ปีก ($\bar{x} = 2.84$) 3) คุณภาพของผลิตภัณฑ์จากสัตว์ปีก ($\bar{x} = 2.72$)

ข้อเสนอแนะอื่นๆ ช่วงที่เกิดโรคไข้หวัดนกครั้งแรกผู้ขายและผู้บริโภคมีการวิตกกังวลกลัวติดเชื้อไข้หวัดนก แต่เมื่อรัฐบาลออกมาให้ความรู้ผ่านสื่อต่างๆ ทำให้ผู้ขายและผู้บริโภคเนื้อไก่มีความรู้เพิ่มหลายด้าน เช่น สาเหตุ อาการ และการป้องกันเชื้อไข้หวัดนก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

การทำปัญหาพิเศษครั้งนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร. ราตรี ศิริพันธุ์ ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะ ติดตามแก้ไขปัญหา และข้อผิดพลาดต่างๆ และขอขอบพระคุณ ดร.ภักพงษ์ ปวงสุข อาจารย์จำลอง ศรีสุวรรณ และอาจารย์ปิยะนารถ จันทร์เล็กที่ได้ให้ข้อเสนอแนะต่างๆ ในการตรวจสอบแบบสัมภาษณ์ ทำให้ได้เครื่องมือที่มีคุณภาพนำไปเก็บข้อมูลในการทำปัญหาพิเศษ จึงขอขอบพระคุณท่านอาจารย์ไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบใจเพื่อน ๆ และน้อง ๆ สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร – การผลิตสัตว์ทุกคน ที่ให้การช่วยเหลือและให้กำลังใจ ทั้งทางตรงและทางอ้อม เกี่ยวกับการทำปัญหาพิเศษในครั้งนี้

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ครอบครัว ผู้ที่ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์ทุกท่าน ตลอดไปจนถึงผู้มีพระคุณ ซึ่งเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยด้วยดีตลอดมา ประโยชน์ที่ได้จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ขอมอบให้กับผู้ที่สนใจเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกที่มีผลกระทบต่อผู้ขายและผู้บริโภคเนื้อไก่ต่อไป

เมธาวิ อ่อนวาทิ

มีนาคม 2550

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อปัญหาพิเศษ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ	ง
สารบัญ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ช
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์.....	2
1.3 ขอบเขตของปัญหา.....	2
1.4 นิยามศัพท์.....	3
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
บทที่ 2 การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	4
2.1 โรคไข้หวัดนก.....	4
2.2 มาตรการควบคุมโรคไข้หวัดนก.....	10
2.3 ผลกระทบของโรคระบาดในไก่ต่อเศรษฐกิจของประเทศ.....	22
2.4 ตลาดเนื้อไก่.....	24
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	26
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	28
3.1 ประชากร.....	28
3.2 การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	28
3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	28
3.3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล.....	28
3.3.2 วิธีการดำเนินการสร้างแบบสัมภาษณ์และลักษณะของแบบสัมภาษณ์.....	29
3.3.3 วิธีดำเนินการสัมภาษณ์.....	29
3.3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ.....	30

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิจัยและวิจารณ์ผล.....	32
4.1 ผลการวิจัย.....	32
4.1.1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ขายเนื้อไก่ในตลาดเชียงใหม่.....	32
4.1.2 ความรู้/ความเข้าใจเรื่องโรคไข้หวัดนกของผู้ขายเนื้อไก่.....	34
4.1.3 ผลกระทบด้านสุขภาพและสุขอนามัยของโรคไข้หวัดนก- ที่มีต่อผู้ขายเนื้อไก่.....	35
4.1.4 ผลกระทบด้านเศรษฐกิจของโรคไข้หวัดนกที่มีต่อผู้ขายเนื้อไก่.....	37
4.1.5 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้บริโภคเนื้อไก่ในตลาดเชียงใหม่.....	37
4.1.6 ความรู้/ความเข้าใจเรื่องโรคไข้หวัดนกของผู้บริโภคเนื้อไก่.....	40
4.1.7 ผลกระทบด้านสุขภาพและสุขอนามัยของโรคไข้หวัดนก- ที่มีต่อผู้บริโภคเนื้อไก่.....	41
4.1.8 ผลกระทบด้านเศรษฐกิจของโรคไข้หวัดนกที่มีต่อผู้บริโภคเนื้อไก่.....	43
4.2 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ.....	43
4.3 วิจารณ์ผล.....	44
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ.....	47
5.1 สรุป.....	47
5.2 ข้อเสนอแนะ.....	48
บรรณานุกรม.....	50
ภาคผนวก.....	52

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ชายเนื้อไก่ในตลาดเข้มเจริญ.....	33
2 ความรู้/ความเข้าใจเรื่องไข่วัดนกของผู้ชายเนื้อไก่.....	34
3 ผลกระทบด้านสุขภาพและสุขอนามัยของโรคไข่วัดนกที่มีต่อผู้ชายเนื้อไก่.....	36
4 ผลกระทบด้านเศรษฐกิจของโรคไข่วัดนกที่มีต่อผู้ชายเนื้อไก่.....	37
5 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้บริโภคเนื้อไก่ในตลาดเข้มเจริญ.....	38
6 ความรู้/ความเข้าใจเรื่องไข่วัดนกของผู้บริโภคเนื้อไก่.....	40
7 ผลกระทบด้านสุขภาพและสุขอนามัยของโรคไข่วัดนกที่มีต่อผู้บริโภคเนื้อไก่.....	42
8 ผลกระทบด้านเศรษฐกิจของโรคไข่วัดนกที่มีต่อผู้บริโภคเนื้อไก่.....	43

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญของปัญหา

การเลี้ยงสัตว์ปีกเป็นที่นิยมกันมาตั้งแต่สมัยโบราณ ประเทศไทยมีการเลี้ยงสัตว์ปีกหลายชนิด ได้แก่ ไก่ เป็ด ห่าน นก และสัตว์ปีกประเภทอื่นๆ ซึ่งการเลี้ยงสัตว์ปีกมีวัตถุประสงค์แตกต่างกันไป เช่น เลี้ยงเพื่อเป็นอาหาร เพื่อเป็นการค้า เพื่อการศึกษา เพื่อความสวยงาม เป็นต้น และผลผลิตที่ได้จากการเลี้ยงสัตว์ปีกประเภทต่างๆ นั้นยังเป็นแหล่งอาหาร โปรตีนที่สำคัญของประชากรทั่วโลก เมื่อมีการเลี้ยงสัตว์ปีกไม่ว่าเลี้ยงเพียงตัวเดียวหรือเลี้ยงเป็นจำนวนหลายหมื่นตัวก็ตามปัญหาที่มักจะตามมา ได้แก่ เรื่องการเจ็บป่วย (จินทนา กุญชร ณ อยุธยา, 2529 : 11)

สัตว์ปีกเป็นสัตว์ที่มีการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมได้ง่าย เช่น การเปลี่ยนแปลงของอากาศ ความชื้น ของสถานที่เลี้ยงทำให้สัตว์เจ็บป่วยได้ง่าย และทำให้เกิดเชื้อโรคที่จะทำให้สัตว์ปีกสามารถเป็นโรคระบาดได้อย่างรวดเร็ว คือ โรคไข้หวัดนกที่เกิดจากเชื้อไวรัส สัตว์ปีกจะได้รับเชื้อจากนกโดยการแพร่กระจายออกมากับอุจจาระ น้ำมูก สิ่งคัดหลั่งอื่นๆ ปนเปื้อนในแหล่งน้ำ ดิน พืช จะมีทั้งแสดงอาการและไม่แสดงอาการให้เห็นทำให้สัตว์ปีกตายเป็นจำนวนมาก เมื่อเกิดขึ้นแล้วก็ส่งผลกระทบต่อหลายด้าน เช่น การอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ไก่ของประเทศไทย ผลกระทบต่อเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ผลกระทบคืออุตสาหกรรมต่อเนื่องผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศ อุตสาหกรรมอาหารแปรรูปจากไก่ ก็ประสบปัญหาเนื่องจากการขาดแคลนวัตถุดิบ และทำให้ผู้บริโภคไม่มั่นใจในความปลอดภัยของเนื้อไก่ที่นำมาผลิตเป็นอาหารแปรรูปรวมไปถึงผลกระทบต่อด้านอื่นด้วย (มรกต ดันติเจริญ, 2548 : 34)

ผู้ทำการวิจัยจึงมีความสนใจและต้องการที่จะศึกษาถึง ผลกระทบของโรคไข้หวัดนกที่มีต่อผู้ขายและผู้บริโภคเนื้อไก่ในตลาดเข้มเจริญ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ผู้ทำการวิจัยเห็นว่า เป็นตลาดที่ใกล้ชุมชน สถานศึกษา และนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง ประกอบกับเป็นตลาดที่มีผู้เข้ามาซื้อสินค้าจำนวนมากจึงได้ศึกษาจากตลาดเข้มเจริญ โดยศึกษาข้อมูลพื้นฐานของผู้ขายและผู้บริโภคเนื้อไก่ และศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผลกระทบของโรคไข้หวัดนกที่มีต่อผู้ขายและผู้บริโภคเนื้อไก่ในตลาดเข้มเจริญ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ข้อมูลที่ได้จากการศึกษา

สามารถนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมเกี่ยวกับการค้าเนื้อไก่ของผู้ขาย ให้ถูกสุขลักษณะ การเลือกซื้อ และการบริโภคเนื้อไก่ที่ถูกสุขลักษณะให้ปลอดภัยจากไข้หวัดนก และนอกจากนี้ยังเป็นข้อมูลพื้นฐานให้กับหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ ประโยชน์ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสถานภาพพื้นฐานทั่วไปของผู้ขายและผู้บริโภคเนื้อไก่ในตลาดเข้มเจริญ เขตตลาดกระบี่ กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาผลกระทบของโรคไข้หวัดนกที่มีต่อผู้ขายเนื้อไก่ในตลาดเข้มเจริญ เขตตลาดกระบี่ กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาผลกระทบของโรคไข้หวัดนกที่มีต่อผู้บริโภคในตลาดเข้มเจริญ เขตตลาดกระบี่ กรุงเทพมหานคร
4. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผลกระทบของโรคไข้หวัดนกที่มีต่อผู้ขายและผู้บริโภคเนื้อไก่ในตลาดเข้มเจริญ เขตตลาดกระบี่ กรุงเทพมหานคร

1.3 ขอบเขตของปัญหา

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้มุ่งศึกษาถึงผลกระทบของโรคไข้หวัดนกที่มีต่อผู้ขายและผู้บริโภคเนื้อไก่ในตลาดเข้มเจริญ เขตตลาดกระบี่ กรุงเทพมหานคร แบ่งขอบเขตเป็น 2 ด้านดังนี้

ขอบเขตประชากร ได้แก่ ผู้ขายและผู้บริโภคในตลาดเข้มเจริญ เขตตลาดกระบี่ กรุงเทพมหานคร โดยมีประชากร คือ ผู้ขายไก่ 8 ราย และผู้บริโภคจำนวน 500 ราย โดยมีเกณฑ์กำหนดขนาดของตัวอย่าง คือ ถ้ามีประชากรจำนวนหลักร้อย สุ่มตัวอย่างมาร้อยละ 15 (เพ็ญแข แสงแก้ว, 254 : 31) ดังนั้นประชากรผู้บริโภคนเนื้อไก่ที่สำรวจ 500 ราย สุ่มตัวอย่างมา สัมภาษณ์ได้จำนวน 75 ราย

ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษาผลกระทบของโรคไข้หวัดนกที่มีผลต่อผู้ขายและผู้บริโภคในตลาดเข้มเจริญ เขตตลาดกระบี่ กรุงเทพมหานคร เนื้อหามีดังต่อไปนี้

1. ด้านความรู้เรื่องโรคไข้หวัดนก
2. ด้านสุขภาพอนามัย
3. ด้านเศรษฐกิจ

1.4 นิยามศัพท์

ผู้ขาย หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่ขายเนื้อไก่ในตลาดเข้มเจริญให้กับลูกค้าด้วยตัวเอง โดยมีการจูงใจ

ลูกค้าให้ยอมรับกับสินค้าที่ขาย มีความไว้วางใจและปลอดภัยกับสินค้าที่ซื้อ

ผู้บริโภค หมายถึง บุคคลหรือองค์การที่ซื้อสินค้าเนื้อไก่และบริการในตลาดเข้มเจริญไปเพื่อการบริโภคส่วนตัวหรือใช้ภายในครอบครัว ที่ถือเป็นการบริโภคขั้นสุดท้าย โดยมีการเลือกซื้อสินค้าและบริการส่งผลไปยังการตัดสินใจซื้อสินค้านั้น

ผลกระทบ คือ ผลที่ได้รับจากเชื้อไข้หวัดนกที่เกิดผลกระทบคือสุขภาพโดยรวมและต่อเศรษฐกิจ

โรคไข้หวัดนก คือ ไข้หวัดนกหรือไข้หวัดใหญ่สัตว์ปีก เป็นโรคที่เกิดจากการติดเชื้อไวรัสไข้หวัดใหญ่ชนิดเอ ซึ่งปกติจะเกิดกับนก สัตว์ปีก อาจพบในสัตว์อื่นได้บ้าง เช่น เสือ หมู (ในบางประเทศ) โรคนี้มีทั้งชนิดรุนแรงและไม่รุนแรง โดยเชื้อไวรัสสายพันธุ์ที่กำลังระบาดในประเทศไทยขณะนี้คือ สายพันธุ์ H5N1 ซึ่งเป็นชนิดรุนแรงในสัตว์ปีก

ผลกระทบของไข้หวัดนก คือ ผลของไข้หวัดนกที่มีต่อการซื้อและขายเนื้อสัตว์ปีกในตลาดเข้มเจริญมีประเด็นต่างๆ ดังนี้

1. ด้านความรู้เรื่องโรคไข้หวัดนก
2. ด้านสุขภาพอนามัย
3. ด้านเศรษฐกิจ

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบของโรคไข้หวัดนกที่มีต่อผู้ขายและผู้บริโภคเนื้อไก่ในตลาดเข้มเจริญ เขตตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร
2. ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิจัยสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานของการแก้ปัญหาโดยประชาสัมพันธ์และส่งเสริมเกี่ยวกับการค้าเนื้อไก่ของผู้ขายให้ถูกสุขลักษณะและการบริโภคเนื้อไก่ที่ถูกสุขลักษณะให้ปลอดภัยจากไข้หวัดนก
3. ข้อมูลที่ได้จากการวิจัย ที่เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกที่มีต่อผู้ขายและผู้บริโภคเนื้อไก่ จะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งทางภาครัฐและเอกชนในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับไข้หวัดนกให้ประชาชนได้รับทราบ

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาผลกระทบของโรคไข้หวัดนกที่มีผลต่อผู้ขายและผู้บริโภคเนื้อไก่ในตลาดแช่แข็ง
เจริญ เขต-ลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องดังนี้

- 2.1 โรคไข้หวัดนก
- 2.2 มาตรการควบคุมโรคไข้หวัดนก
- 2.3 ผลกระทบของโรคระบาดในไก่ต่อเศรษฐกิจของประเทศ
- 2.4 ตลาดเนื้อไก่
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 โรคไข้หวัดนก

1. ความเป็นมาของเชื้อไข้หวัดนก

โรคไข้หวัดนก 20 ปีที่ผ่านมา โลกได้เกิดโรคใหม่ที่เกิดจากเชื้อไวรัสได้แก่ Hantavirus SARS monkey pox และไข้หวัดนก เชื้อโรคที่มีแนวโน้มที่จะระบาดไปทั่วโลกได้แก่ เชื้อไข้หวัดนก H5N1 เชื้อไข้หวัดนกเป็นเชื้อไวรัสโดยธรรมชาติจะติดต่อกันในนกเท่านั้น โดยเฉพาะนกป่า นกเป็ดน้ำจะเป็นพาหะของโรค เชื้อจะอยู่ในลำไส้ โดยที่ตัวนกไม่มีอาการ เมื่อนกป่าเหล่านี้อพยพไปก็จะนำเชื่อนั้นไปด้วย เมื่อสัตว์อื่น เช่น ไก่ เป็ด หมู เมื่อกไก่หรือสัตว์เลี้ยงอื่นได้รับเชื้อไข้หวัดนก จะเกิดอาการ 2 แบบคือ

1. หากได้รับเชื่อนิดไม่รุนแรง (low pathogenic) สัตว์เลี้ยงนั้นอาจจะมีอาการไม่มากและหายได้เอง
2. หากเชื้อที่ได้รับมีความรุนแรงมาก (highly pathogenic) ก็จะทำให้สัตว์เลี้ยงตายหมดโดยมากภายใน 2 วัน ไข้หวัดนก (กรมควบคุมโรค : <http://www-ddc.moph.go.th/>)

2. ความหมายของเชื้อไข้หวัดนก โรคไข้หวัดนก (Avian Influenza) เป็นโรคที่เกิดจากการติดเชื้อไวรัส เอชเอ็นเอ อินฟลูเอนซ่า ชนิด เอ (Avian Influenza type A) ในตระกูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Orthomyxoviridae ซึ่งเป็น RNA ไวรัส มีเปลือกหุ้ม และส่วนที่ยื่นออกมาบนผิวด้านนอก (glycoprotein) ซึ่งเป็น surface antigen เรียกว่า Hemagglutinin (H) และ Neuraminidase (N) ในปัจจุบันพบว่า มี Hemagglutinin จำนวน 15 ชนิด และ Neuraminidase จำนวน 9 ชนิด

1. เชื้อไวรัสอินฟลูเอนซ่า (Influenza) แบ่งเป็น 3 types ได้แก่

- ไข้หวัดใหญ่ A แบ่งย่อยเป็น 15 subtypes ตามความแตกต่างของ H และ N antigen พบได้ในสัตว์ต่างๆ เช่น สุกร ม้า สัตว์ปีกทุกชนิด และพบได้ในคน
- ไข้หวัดใหญ่ B ไม่มี subtype พบเฉพาะในคน
- ไข้หวัดใหญ่ C ไม่มี subtype พบเฉพาะในสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม

2. คุณสมบัติของเชื้อไวรัสเอเวียน อินฟลูเอนซ่า (Avian Influenza)

- เป็นเชื้อไวรัสที่มีคุณสมบัติในการเปลี่ยนแปลงตัวเองสูง จนภูมิคุ้มกันโรคเดิมที่เคยมีอยู่ในร่างกายสัตว์ไม่สามารถคุ้มกันโรคจากเชื้อไวรัสที่เปลี่ยนแปลงไปได้
- เชื้อไวรัสใหม่ที่ไม่ถูกทำลายโดยภูมิคุ้มกันเดิมจะค่อยๆ มีการสะสมมากขึ้นจนก่อโรคได้ ต่อมาและเกิดเป็นการระบาดครั้งใหญ่ขึ้น
- เชื้อไวรัสแต่ละชนิดยังสามารถแบ่งออกเป็นสายพันธุ์ย่อยได้
- เชื้อไวรัสแต่ละสายพันธุ์มีความรุนแรงไม่เท่ากัน แบ่งเป็นกลุ่มรุนแรงมากและรุนแรงน้อย (กรมควบคุมโรค : <http://www-ddc.moph.go.th/>)

3. แหล่งของไวรัส

สัตว์ปีกทุกชนิดมีความไวต่อเชื้อไวรัสไข้หวัดใหญ่ สามารถที่จะแยกเชื้อได้จากนกน้ำรวมทั้งนกชายทะเล นกนางนวล ห่าน และนกเป่า เป็ดป่าสามารถที่จะนำเชื้อไวรัสชนิดนี้ไปแพร่เชื้อ โดยที่จะไม่แสดงอาการป่วย ซึ่งถือได้ว่าเป็นแหล่งรังโรคที่สำคัญในสัตว์ปีก

4. การติดต่อของเชื้อ

ส่วนมากนกเป็ดน้ำจะเป็นพาหะนำโรค โดยที่เชื้อจะอยู่ในส่วนของลำไส้ และแพร่กระจายออกมากับอุจจาระ น้ำมูก สิ่งคัดหลั่งอื่นๆ ปนเปื้อนในแหล่งน้ำ ดิน พืช สัตว์ปีกทุกชนิดสามารถได้รับเชื้อผ่านทางเดินหายใจ ทางปาก ทางเยื่อต่างๆ หรือทางบาดแผล เชื้อมักปนเปื้อนมากับน้ำ อาหาร หรือกระจายฟุ้งไปในอากาศการติดเชื้อในสัตว์ปีกแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ (กรมควบคุมโรค : <http://www-ddc.moph.go.th/>)

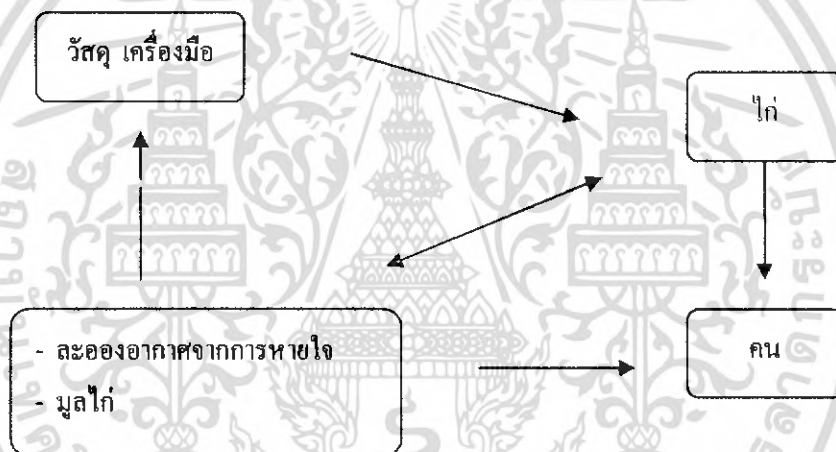
1. Highly Pathogenic Avian Influenza (HPAI) เป็นการติดเชื้อชนิดรุนแรง พบว่าเป็นเชื้อในกลุ่ม H5 และ H7 บางตัว อาทิ H5N1, H7N7

2. Low Pathogenic Avian Influenza (LPAI) เป็นการติดเชื้อชนิดไม่รุนแรง มักพบว่าเป็นเชื้อในกลุ่ม H1 – H15 (กรมควบคุมโรค : <http://www-ddc.moph.go.th/>)

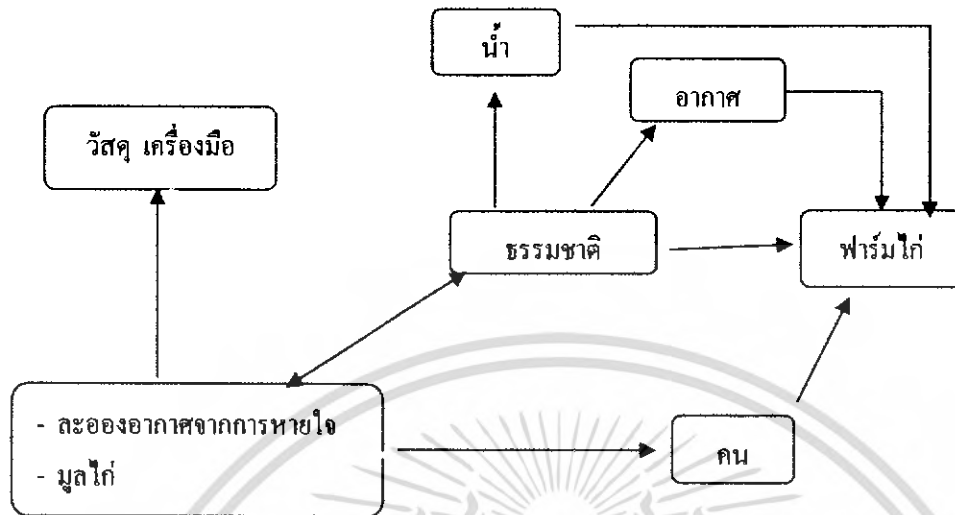
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ลักษณะการแพร่กระจายของเชื้อ

1. การแพร่กระจายระหว่างสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่ง เชื้อจะพบในอุจจาระของสัตว์ที่ติดเชื้อมาแล้วนาน 7-14 วัน หรือ มากกว่า 14 สัปดาห์ เชื้อชอบสิ่งแวดล้อมที่มีความชื้น และอุณหภูมิต่ำ จะสามารถเพิ่มจำนวนได้อย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะในปุ๋ยคอก การแพร่กระจายระหว่างฟาร์มเกิดจากการเดินเข้าออกในฟาร์มโดยไม่ผ่านการล้างด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อ การทิ้งขยะ หนู สัตว์ฟันแทะอื่นๆ แมลงวัน นกป่า โดยเฉพาะนกเป็ดน้ำ นอกจากนี้เชื้ออาจถูกพบบนเปลือกไข่ทั้งชั้นนอกและชั้นใน ซึ่งอาจแพร่เชื้อระหว่างการนำเข้าไปยังตู้ฟักได้ การพัดของลมไม่สามารถแพร่กระจายเชื้อไปยังฟาร์มอื่นได้ ส่วนใหญ่การแพร่เชื้อระหว่างฟาร์มเกิดจากการเคลื่อนย้ายรถ เครื่องมืออุปกรณ์ระหว่างฟาร์ม (พงศพิพัฒน์ ปริชาเรศน์, 2548 : 58)

ภาพที่ 1 กลไกการแพร่ระบาดของโรค (ภายในฝูง)

ภาพที่ 2 กลไกการแพร่ระบาดของโรค (ระหว่างฝูง)

2. การแพร่กระจายระหว่างสัตว์ปีก การแพร่โรกระหว่างสัตว์ปีกหรือในฝูงสัตว์ปีก มักพบกับทางเดินหายใจ โดยเชื้อจะฟุ้งกระจายในอากาศ ซึ่งมาจากน้ำคัดหลั่งของสัตว์ที่เป็นโรค นอกจากนี้ยังมาจากการสัมผัสของจระสัตว์ป่วย

3. การกระแพร่กระจายโรคจากสัตว์สู่คน มนุษย์สามารถได้รับเชื้อผ่านทางเดินหายใจทางปาก บาดแผลผิวหนังและเยื่อต่างๆ ซึ่งเชื้อมักจะปนเปื้อนมากับอุจจาระ น้ำคัดหลั่งของสัตว์ป่วยกลุ่มเสี่ยง ได้แก่ คนที่ทำงานในฟาร์ม คนเชือดไก่ คนเลี้ยงสัตว์ปีก คนที่เดินผ่านตลาดซื้อขายสัตว์ปีก คนที่สัมผัสเนื้อสัตว์ปีกที่ปนเปื้อน คนที่สัมผัสไข่ไก่ที่ปนเปื้อนเชื้อสามารถได้รับเชื้อเข้าสู่ร่างกาย (กรมควบคุมโรค : <http://www-ddc.moph.go.th/>)

2.1.2 มาตรการการป้องกันการแพร่กระจายของโรค ประกอบด้วย 3 หลักการที่สำคัญ คือ

1. การป้องกันการกระจายของเชื้อ

1. ไม่ให้มีการนำสัตว์ปีกเข้าไปในสถานที่ซึ่งมีการระบาดของโรคภายหลังจากรกำจัดสัตว์ป่วย ในระยะเวลา 21 วัน

2. กำจัดวัชพืชรอบโรงเรือน และกำจัดสิ่งปรองตลอดจนอาหารของสัตว์ป่วย

3. มีโปรแกรมควบคุมพาหะของโรค เช่น แมลง สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม หนู และ

ก

ปัจจัยใดที่ส่งผลให้การระบาดไม่แน่นอนในแต่ละพื้นที่นั้น (กรมควบคุมโรค : <http://www-ddc.moph.go.th/>)

1. อาการติดเชื้อในไก่

อาการของโรคไข้หวัดนกที่แสดงนั้นมีความผันแปรตั้งแต่ระดับที่ไม่รุนแรงไปจนถึงขั้นเสียชีวิต ขึ้นอยู่กับชนิดของเชื้อไวรัส และสัตว์ที่ได้รับเชื้อ สัตว์อาจจะไม่แสดงอาการป่วย แต่จะมีระดับภูมิคุ้มกันสูง ขึ้น (Seroconversion) ภายใน 10-14 วัน จึงสามารถวินิจฉัยว่าเป็นโรค สัตว์อาจจะแสดงอาการดังนี้

- กินอาหารลดลง
- ปริมาณไข่ลดในไก่ไข่
- นอกจากนี้อาจมีอาการ ไอ จาม ขนร่วง มีไข้ หน้าบวม ซึม ท้องเสียในรายที่มี

อาการติดเชื้อรุนแรงอาจตายกะทันหัน ซึ่งมีอัตราตายสูง 100 % ไวรัสชนิดนี้อาจทำให้สัตว์ปีกชนิดอื่นๆ ป่วยด้วย เช่น เป็ด นกกระทา ไก่วง เป็นต้น (พงศพิพัฒน์ ปรีชารัตน์, 2548 : 33)

2. การดำเนินการเพื่อกำจัด โรคstrupdingนี้

1. มาตรการทำลายสัตว์และเชื้อโรค เมื่อพบโรคจะทำลายสัตว์ปีกในฟาร์มทั้งหมดในรัศมี 5 กิโลเมตรและฆ่าเชื้อ
2. มาตรการสำรวจและเฝ้าระวังโรคระหว่างการระบาด สำรวจและเฝ้าระวังโรคอย่างเข้มข้นในรัศมี 50 กิโลเมตรรอบจุดเกิดโรค หากมีฟาร์มหรือหมู่บ้านที่ตรวจพบโรคไข้หวัดนก
3. มาตรการควบคุมโรค ประสานงานระหว่างภาครัฐและเอกชนเพื่อการควบคุมโรค
4. มาตรการควบคุมการเคลื่อนย้ายสัตว์ ห้ามการเคลื่อนย้ายสัตว์ปีกทุกชนิดจากพื้นที่ในรัศมี 60 กิโลเมตร
5. มาตรการประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างความตระหนักและความเข้าใจที่ถูกต้องแก่ประชาชน (กรมควบคุมโรค : <http://www-ddc.moph.go.th/>)

โรคไข้หวัดนกที่เกิดจากเชื้อไวรัส (Avian Influenza type A) ส่วนใหญ่สัตว์ปีกเป็นพาหะของโรคไข้หวัดนกทำให้สัตว์เลี้ยงได้รับเชื้อไวรัสชนิดรุนแรงและหายเองได้ แล้วยังมีชนิดรุนแรงมากจนทำให้สัตว์ตายภายใน 2 วัน ส่วนการติดต่อของเชื้อไวรัสนี้เป็นการแพร่กระจายออกมากับอุจจาระ น้ำมูก ทางเดินหายใจทางปาก หรือทางบาดแผล ฯลฯ ทำให้แพร่กระจายจากสถานที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง เช่น การแพร่กระจายระหว่างฟาร์มเกิดจากการเดินเข้า - ออกฟาร์มโดยไม่ผ่านการพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อ หรืออาจจะเกิดจากการเคลื่อนย้ายสัตว์ปีก รวมไปถึงเครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆ ที่เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อยู่ภายในฟาร์ม อาการของไก่ที่ติดเชื้อไข้หวัดนก จะกินอาหารลดลง ปริมาณไข่อลดลง(ไก่ไข่) และมีอาการไอ จาม ขนร่วง หน้า หน้าบวมขึ้น ท้องเสีย ในอาการติดเชื้อรุนแรงอาจตายกะทันหัน การป้องกันการแพร่กระจายของเชื้อ ป้องกันไม่ให้นำสัตว์ปีกเข้าไปในสถานที่เกิดโรคระบาด และควรกำจัดสิ่งปฏุงพื้นรวมถึงงานอาหาร ควรมีการป้องกันพาหนะนำโรคทุกชนิดไม่ให้เข้าไปในสถานที่เลี้ยงสัตว์ปีก การควบคุมการเคลื่อนย้าย การรักษาสุขอนามัย

2.2 มาตรการควบคุมโรคไข้หวัดนก

การควบคุมโรคระบาดสัตว์ปีกที่มีการระบาดอย่างรวดเร็วและรุนแรง เช่น ไข้หวัดนก จำเป็นต้องมีการประสานงานระหว่างภาครัฐและเอกชน โดยมีแนวทาง ดังนี้

1. การเฝ้าระวังและควบคุมโรคในฟาร์มสัตว์ปีกรายย่อยที่อยู่ในความรับผิดชอบของบริษัทใหญ่ผู้บริหารระดับสูงของกรมปศุสัตว์จะประสานงานขอความร่วมมือจากบริษัทสัตว์ปีกนั้นๆหรือสมาคมต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสัตว์ปีก เพื่อแจ้งไปยังฟาร์มสัตว์ปีกทุกฟาร์มในความรับผิดชอบทั่วประเทศหรือพื้นที่เสี่ยงเพื่อดำเนินการตามมาตรการ ดังนี้

- 1.1 ทำการเฝ้าระวังการเกิดโรภายใน และพื้นที่รอบฟาร์มตลอดเวลา
- 1.2 ทำการควบคุม คน สัตว์ สิ่งของ และยานพาหนะเข้า-ออกฟาร์มอย่างเข้มงวด
- 1.3 ใช้มาตรการทางสุขาภิบาลฟาร์มอย่างเข้มงวด
- 1.4 กรณีที่พบสัตว์ปีกป่วยด้วยอาการที่สงสัยตามลักษณะอาการที่กำหนด ให้

ดำเนินการ

1.4.1 ห้ามนำสัตว์ปีกออกจากฟาร์มทุกกรณี

1.4.2 เก็บตัวอย่างซากสัตว์ป่วยที่ตายใหม่ๆใส่ถุงแล้วแช่น้ำแข็ง หรือสัตว์ป่วยใกล้ตาย ส่งไปห้องปฏิบัติการกรมปศุสัตว์หรือที่ใกล้ที่สุดเพื่อตรวจวินิจฉัยทันที พร้อมทั้งแจ้งปศุสัตว์จังหวัดพื้นที่ทราบ

1.4.3 หากผลการตรวจวินิจฉัยพบว่าเป็นโรคไข้หวัดนก หรือ ฆะระอผลจากห้องปฏิบัติการมีเหตุอันเชื่อได้ว่าสัตว์ป่วยเป็นโรคระบาดชนิดนี้ให้ทำลายสัตว์ปีกหมดทั้งฟาร์มรวมทั้งกำจัดทำลายอาหารสัตว์ สิ่งปฏุงอน มูลสัตว์ ผลิตภัณฑ์สัตว์ปีก และผลิตผลทุกชนิดจากฟาร์มแห่งนั้น

1.5 ทำการฆ่าเชื้อโรคที่ฟาร์มหรือจุดเกิดโรคนั้นทุกโรงเรียนให้ทั่วบริเวณ รวมถึงยานพาหนะ

1.6 ระวังการเข้า - ออกฟาร์มทุกชนิด หรือ ควบคุมให้เหลือน้อยที่สุด และจัดทำบันทึกการเคลื่อนย้าย คน สัตว์ สิ่งของ ยานพาหนะ ที่เข้า-ออก ฟาร์มนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. กรณีพบโรคระบาดในพื้นที่รัศมี 5 กิโลเมตรจากจุดเกิดโรค กรมปศุสัตว์จะดำเนินมาตรการทำลายสัตว์ปีกทั้งหมด

3. ในรัศมี 50 กิโลเมตรจากจุดเกิดโรค หากพบสัตว์ปีกป่วยด้วยโรคระบาดชนิดดังกล่าว กรมปศุสัตว์จะทำลายสัตว์ทั้งฝูง

4. ในกรณีมีโรคระบาดเกิดขึ้นในพื้นที่เลี้ยงสัตว์ปีกที่สำคัญของประเทศ กรมปศุสัตว์อาจมีความจำเป็นต้องพิจารณาขอยกเขตรัศมีการควบคุมโรคเป็น 60 กิโลเมตร เพื่อดำเนินมาตรการค้นหาโรค เฝ้าระวัง ควบคุมการเคลื่อนย้าย และทำลายสัตว์ ตามความเหมาะสม

(กรมควบคุมโรค : <http://www-ddc.moph.go.th/>)

2.2.1 มาตรการกำจัดโรคไข้หวัดนก

ระยะที่ 1 การดำเนินการในขณะมีภาวะระบาด

วัตถุประสงค์ หลักการและ แนวทางการปฏิบัติงาน เนื่องจากโรคไข้หวัดนกเป็นโรคระบาดร้ายแรง สามารถแพร่ระบาดในวงกว้าง สามารถติดต่อสู่มนุษย์ และส่งผลกระทบต่อมหาศาลต่อเศรษฐกิจของประเทศ การปฏิบัติการในระยะนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อควบคุมการระบาดและกำจัดโรคให้เร็วที่สุด (Eradication policy) เพื่อลดความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้น

กรมปศุสัตว์ กำหนดมาตรการควบคุมและกำจัดโรคไข้หวัดนก ซึ่งประกอบด้วย การดำเนินงานดังนี้

1. มาตรการทำลายสัตว์และเชื้อโรค
2. มาตรการเฝ้าระวังโรคและสอบสวนทางระบาดวิทยา
3. มาตรการควบคุมโรค
4. มาตรการควบคุมการเคลื่อนย้ายสัตว์และซากสัตว์
5. การประชาสัมพันธ์

1. มาตรการทำลายสัตว์และเชื้อโรค

1.1 การทำลายสัตว์ เกณฑ์การทำลายสัตว์ปีก จะแบ่งพื้นที่เป็น ๓ ขอบเขต คือ

1. ในฟาร์มหรือจุดที่เกิดโรค หากพบสัตว์ปีกป่วยให้เก็บตัวอย่างส่งห้องปฏิบัติการเพื่อตรวจวินิจฉัยทันที หากผลการตรวจวินิจฉัยพบโรคไข้หวัดนก หรือระหว่างรอผลจากห้องปฏิบัติการมีเหตุอันเชื่อได้ว่าสัตว์ป่วยด้วยไข้หวัดนกให้ทำลายสัตว์ปีกทั้งหมดในฟาร์มนั้นในทันที หรือ เร็วที่สุด เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรค

2. ห้องปฏิบัติการยืนยันว่าสัตว์ปีกในฟาร์มหรือจุดที่เกิดโรคนั้นเป็นโรคไขหวัดนก ให้ทำลายสัตว์ปีกทั้งหมดที่อยู่ในรัศมี 5 กิโลเมตร จากจุดที่เกิดโรคนั้น เพื่อป้องกันการกระจายของเชื้อโรค

3. สัตว์ปีกในรัศมี 50 กิโลเมตรจากจุดเกิดโรคซึ่งเป็นเขตสำรวจและเฝ้าระวังโรคอย่างเข้มข้น หากพบว่าป่วยด้วยโรคไขหวัดนกให้ทำลายสัตว์ปีกทั้งฝูง

(กรมควบคุมโรค : <http://www-ddc.moph.go.th/>)

วิธีการทำลายสัตว์ปีก สามารถทำได้ดังวิธีการดังต่อไปนี้

- การช็อตด้วยไฟฟ้าโดยการจุ่มในน้ำ
- การรมด้วยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์
- การใช้ถังสุญญากาศ

ชนิดของก๊าซที่ใช้ในการทำลายสัตว์ปีก

- ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) 1.75 กก./1000 ม. รมในสถานที่ปิดเป็นเวลา 30 นาที
- ก๊าซคาร์บอนมอนนอกไซด์ (CO) 8 กก./1000 ม. รมในสถานที่ปิดเป็นเวลา 30 นาที
- ก๊าซไฮโดรเจนไซยาไนด์ (HCN) 3 กก./1000 ม. รมในสถานที่ปิด (ก๊าซนี้มีพิษรุนแรงจึงต้องดำเนินการ โดยผู้ที่มีความเชี่ยวชาญเท่านั้น)

1.2 การกำจัดซากสัตว์ การฝัง โดยการขุดหลุมให้มีขนาดลึกอย่างน้อย 5 เมตร วัสดุอุปกรณ์ที่ยังไม่ผ่านการฆ่าเชื้อต้องฝังพร้อมซากสัตว์ด้วย ซากสัตว์ต้องโรยด้วยปูนขาว (Calcium Hydroxide) และกลบพูนดินให้สูงขึ้นอย่างน้อย 40 เซนติเมตร

1.3 การทำลายเชื้อโรค ยาฆ่าเชื้อโรค (disinfectant) น้ำยาที่เหมาะสมกับเชื้อไวรัสชนิดนี้ ได้แก่

- สารที่เป็นกรดหรือด่างเข้มข้น เช่น ปูนขาว
- Formaldehyde หรือกลุ่ม Aldehyde Compound
- Ammonia หรือกลุ่ม Quaternary Ammonium Compound
- น้ำยาไอโอดีน หรือกลุ่ม Iodine
- น้ำยา Lysol หรือ กลุ่ม Phenolic compound

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3.1 การทำลายเชื้อโรคในโรงเรือน

1. ฉ่ำเชื้อโรคโดยพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรคให้ทั่วบริเวณฟาร์มหรือทุกโรงเรือน จนชุ่มอย่างน้อย 2 ครั้ง ห่างกัน 7 วัน ทั้งนี้ควรเก็บกวาดทำสะอาดโรงเรือนทั้งหมดก่อนด้วยผงซักฟอกและน้ำยาล้างจานแรงดันสูง เพื่อให้พ่นน้ำยาฆ่าเชื้อมีประสิทธิภาพสูงสุด โดยไม่ถูกทำลายด้วยสารอินทรีย์ต่างๆ

2. กำจัดอาหารสัตว์ที่เหลือ สิ่งปฏุนอน มูลสัตว์ปีก ขน และผลิตภัณฑ์จากสัตว์ปีกในฟาร์มแห่งนั้นด้วยการเผาภายในบริเวณหรือฝังกลบให้ลึกจากผิวดินอย่างน้อย 2 เมตร

3. ควรเก็บกักน้ำเสียของเสีย ที่เกิดขึ้นไว้ภายในฟาร์มขณะมีโรคเกิด ทั้งนี้เพื่อป้องกันการกระจายของเชื้อโรคและดำเนินการปรับปรุงน้ำ (Waste Treatment) เพื่อให้แน่ใจว่าปลอดภัยแล้วจึงปล่อยออกไปนอกฟาร์มได้

4. ฉ่ำเชื้อที่คน สัตว์ สิ่งของ ยานพาหนะ และทุกสิ่งทุกอย่างที่เข้า-ออกฟาร์ม

1.3.2 การทำลายเชื้อในพื้นที่เสี่ยง

ในพื้นที่ที่มีโรคระบาดหรือพื้นที่ในรัศมี 50 กิโลเมตร จากจุดเกิดโรคหรือพื้นที่ในรัศมี 50 กิโลเมตร จากจุดที่คาดว่าจะมีการนำสัตว์ปีกหรือซากสัตว์ปีกจากจุดเกิดโรคมานำให้ใช้ยาฆ่าเชื้อพ่นฆ่าทำลายเชื้อโรคบริเวณนอกสัตว์ปีก และบริเวณที่สัตว์ปีกหากินอยู่ของทุกครัวเรือน โดยดำเนินการเป็นระยะหรือทุกสัปดาห์จนกว่าโรคจะสงบ (กรมควบคุมโรค : <http://www-ddc.moph.go.th/>)

การเก็บตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบยืนยันโรคใช้หัตถ์คนทางห้องปฏิบัติการ มีวิธีการดังนี้

1. การเก็บตัวอย่างวิการ (Collection of Pathological Samples) ของสัตว์ปีก

- เก็บสัตว์ปีกที่ตายจำนวน 5 ตัว (Dead birds)
- เก็บตัวอย่างหลอดลมและปอดสัตว์ป่วย 5 ตัวรวมกัน (Pooled tracheal and lung samples)
- เก็บตัวอย่างลำไส้สัตว์ป่วย 5 ตัวรวมกัน (Pooled intestinal samples)
- เก็บตัวอย่างจากสัตว์ปีกตัวร่วมฝูง โดยใช้ก้านสำลีป้ายกันและหลอดลม (Cloacae and tracheal swabs from healthy birds)
- เก็บตัวอย่างจากนกน้ำ (Water fowl) และนกประเภทที่บินไม่ได้ (พวก Ratites ที่มีกระดูกอกเป็นแผ่น) เช่นนกกระจอกเทศที่พบในพื้นที่ด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การเก็บตัวอย่างอุจจาระ (Cloacal swab) ของสัตว์ปีก

- เก็บอุจจาระ อย่างน้อย 1 กรัม จากสัตว์ปีกอย่างน้อยที่สุด 30 ตัว หรือ จำนวน 60 ตัวจากประชากรสัตว์ปีกไม่จำกัดจำนวน (infinity) ใน 1 ผุง
- จุ่มก้านสำลีที่ป้ายอุจจาระในก้นลงในหลอดน้ำยาเฉพาะ (Transport media) ทันที เพื่อทำการขนส่งต่อไป โดยรวมตัวอย่างจากสัตว์ 5 ตัวใน 1 หลอดน้ำยาได้ นำส่งห้องปฏิบัติการภายใน 24 ชั่วโมง โดยแช่เย็น (กรมควบคุมโรค : <http://www-ddc.moph.go.th/>)

สรุปภาพรวมหน้าที่รับผิดชอบของหน่วยงานต่างๆในการดำเนินงานควบคุมโรค

1. การตรวจสอบข้อเท็จจริง ณ จุดสงสัยการเกิดโรคไข้หวัดนก สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ดำเนินการสอบสวนอาการของสัตว์ที่สงสัยว่าเป็น โรคไข้หวัดนก ตามข้อกำหนดลักษณะอาการ (Case Definition) ดังนี้

1.1 ลักษณะอาการ (Case Definition)

1.1.1 มีอาการป่วยทางระบบหายใจ คือ ไอ จาม หายใจลำบาก น้ำตาไหลมาก หน้าบวม หงอน-เหนียง-หน้าแข้งบวม หรือมีสีเข้มคล้ำ หนังตาบวมหรือตาปิด

1.1.2 อาจมีอาการทางระบบประสาท และท้องเสีย หรือสัตว์ขุ่นงัน ซึม ไม่กินอาหาร ชูบพอม ไข่ลดหรือไข่มีลักษณะผิดปกติ

1.1.3 หรืออาจไม่พบไทม์อาการผิดปกติ แต่ตายกะทันหันเกือบ 100% หรือมีอัตราการตายสะสมประมาณ 40% ภายในช่วงระยะเวลา 3 วัน หากพบอาการตามที่กำหนดข้างต้น ให้ดำเนินการตามมาตรการควบคุมโรคต่อไป (กรมควบคุมโรค : <http://www-ddc.moph.go.th/>)

2. การดำเนินงานควบคุมโรค

2.1 การดำเนินงานของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด

2.1.1 หากพบอาการสัตว์ปีกตามข้อกำหนดข้างต้น ให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ดำเนินการจัดทำบันทึกสังกัดสัตว์ปีกในฟาร์มหรือในพื้นที่ที่สงสัยว่าเกิดโรคระบาด และเก็บตัวอย่างสัตว์ป่วยเพื่อส่งตรวจยืนยันทางห้องปฏิบัติการ โดยการเก็บตัวอย่างให้เก็บตัวอย่างสัตว์ปีกที่ป่วยตายใหม่ ๆ ใส่ถุงมัดให้แน่น 2 ชั้น แล้วแช่ในน้ำแข็งส่งตรวจยังห้องปฏิบัติการของศูนย์วิจัยและพัฒนาการสัตวแพทย์หรือสถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ

2.1.2 กำหนดขอบเขตการควบคุมและเฝ้าระวังโรค โดยแยกพื้นที่ดังนี้

- รัศมี 5 กิโลเมตรจากจุดเกิดโรค เป็นเขตควบคุมโรค (Restriction zone)
- รัศมี 50 กิโลเมตร เป็นเขตเฝ้าระวังโรค (Control zone)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.3 สรุปลักษณะการณและรายงานผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นภายใน 24 ชั่วโมง

2.1.4 ให้ทำบันทึกสิ่งทำลายสัตว์ปีกที่ป่วย ที่ร่วมฝูง และที่คาดว่าจะได้รับเชื้อโรค ระบาดตลอดจนสัตว์ที่เป็นพาหะของโรค รวมถึงซากสัตว์ปีกที่ตายด้วยโรคระบาด โดยอาศัยอำนาจ ตามมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2499 โดย

- ในรัศมี 5 กิโลเมตรจากจุดเกิดโรคให้ทำลายสัตว์ปีกทั้งหมด

- ในรัศมี 50 กิโลเมตร จากจุดเกิดโรคหากพบสัตว์ปีกป่วยด้วยโรคระบาด

ให้ทำลายทั้งฝูง ในฝูงสัตว์ปีกที่ไม่ป่วยให้สุ่มเก็บตัวอย่างส่งตรวจยังห้องปฏิบัติการ หากผลการ ตรวจวินิจฉัยพบว่ามีโรคระบาดให้ทำลายทั้งฝูง

2.1.5 ให้ทำลายเชื้อโรคในพื้นที่เกิดโรคระบาดรวมทั้งคน สัตว์ สิ่งของ ยานพาหนะ โดยใช้ยาฆ่าเชื้อโรคในกลุ่ม Phenol กลุ่ม Quaternary Ammonium Compound หรือ กลุ่ม Iodine Compound

2.1.6 ให้ควบคุมการเข้า-ออก ของคน สัตว์ สิ่งของ ยานพาหนะ ในจุดที่เกิดโรค อย่างเข้มงวด และเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในพื้นที่มีโรคต้องไม่ปะปนกับเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานใน พื้นที่ไม่มีโรค

2.1.7 ให้ประชุมเจ้าของฟาร์มและผู้ประกอบการเพื่อชี้แจงมาตรการป้องกันโรค ภายใน-ฟาร์ม และขอความร่วมมือในการแจ้งสถานการณ์การเกิดโรค และห้ามซื้อขายหรือ เคลื่อนย้ายสัตว์ป่วย-ตาย

2.1.8 ให้รายงานสถานการณ์และผลการดำเนินการควบคุมโรคให้กรมปศุสัตว์ ทราบทุกวัน โดยสำเนารายงานต่อผู้อำนวยการสำนักสุขศาสตร์สัตว์และสุขอนามัยที่เกี่ยวข้อง (กรมควบคุมโรค : <http://www-ddc.moph.go.th/>)

2.2 สำนักงานสุขศาสตร์สัตว์และสุขอนามัย

2.2.1 ให้สำนักสุขศาสตร์สัตว์และสุขอนามัย แจ้งให้สำนักงานปศุสัตว์ในพื้นที่ โดดเดี่ยวเฝ้าระวังโรค

2.2.2 ร่วมกับศูนย์วิจัยและพัฒนาการสัตวแพทย์ประจำภาคเพื่อกำหนดแผนเฝ้า ระวังโรค

2.2.3 สนับสนุนปัจจัยต่างๆ และจัดส่งนักวิชาการเข้าร่วมดำเนินการในการเฝ้า ระวังและควบคุมป้องกันกำจัดโรคระบาด

2.3 สถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติร่วมกับศูนย์วิจัยและพัฒนาการสัตวแพทย์ประจำภาค

ประสานงานกับสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดในการเก็บตัวอย่างสัตว์ปีกหรือตัวอย่างอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อตรวจวินิจฉัยและเฝ้าระวังอย่างต่อเนื่องในพื้นที่รัศมี 50 กิโลเมตร รอบจุดเกิดโรครวมทั้งให้เก็บตัวอย่างจากสัตว์ปีก ที่อพยพมาจากต่างประเทศแล้วหากินอยู่ในพื้นที่จังหวัดหรือจังหวัดใกล้เคียงเพื่อตรวจวินิจฉัยและเฝ้าระวังด้วย

2.4 สำนักควบคุมป้องกันและบำบัดโรคสัตว์

2.4.1 เป็นศูนย์ประสานงานในส่วนกลาง และกำหนดแนวทางและมาตรการในการควบคุม ป้องกัน กำจัดโรคระบาด รวมทั้งติดตามแก้ไขปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงาน และรายงานกรมปศุสัตว์ทราบทุกวัน

2.4.2 จัดส่งนักวิชาการเข้าดำเนินการร่วมกับนักวิชาการสำนักสัตวบาลสัตวและสุขอนามัย และสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดในการควบคุมป้องกันกำจัด โรคระบาด

2.4.3 จัดส่งชุดเฉพาะกิจด้านกักกันสัตว์เข้าดำเนินการควบคุมเคลื่อนย้ายสัตว์ปีกและพาหะ ของโรคทุกชนิดโดยร่วมกำหนดแผนกับปศุสัตว์จังหวัด ทั้งนี้ในรัศมี 60 กิโลเมตร จากจุดเกิดโรคห้ามเคลื่อนย้ายสัตว์ปีกโดยเด็ดขาด

2.4.4 ให้การสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการควบคุมป้องกันกำจัดโรคระบาด

ระยะที่ 2 การเฝ้าระวังหลังโรคสงบ

วัตถุประสงค์ หลักการและเหตุผล การเฝ้าระวังโรคไข้หวัดนกในระยะหลังโรคสงบ เป็นการเฝ้าระวังเพื่อขึ้นชั้นภาวะปลอดโรคตามข้อกำหนดของ OIE แผนการดำเนินการ สุ่มตัวอย่างจากสัตว์ปีกทั่วประเทศที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % เพื่อตรวจแยกเชื้อไวรัสไข้หวัดนก ภายใต้โครงการไก่อนามัยหากพบสัตว์ปีกในฟาร์มใดหรือพื้นที่ใดให้ผลบวก กรมปศุสัตว์จะดำเนินการทำลายสัตว์ ฆ่าเชื้อในพื้นที่ และดำเนินมาตรการต่างๆที่จำเป็นเพื่อควบคุมและกำจัดโรค

ระยะที่ 3 การเฝ้าระวังในระยะยาว

วัตถุประสงค์ หลักการและเหตุผล การเฝ้าระวังโรคในระยะยาว เป็นการตรวจสอบติดตาม (monitor) เฝ้าระวังโรคไข้หวัดนกในประชากรสัตว์ เพื่อให้มั่นใจในภาวะปลอดโรคนี้ในสัตว์ปีกของประเทศ แผนการดำเนินการ ทำการสุ่มตัวอย่างจากสัตว์ปีกทั่วประเทศที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % เป็นประจำทุกปี เพื่อตรวจแยกเชื้อไวรัสไข้หวัดนก หากพบสัตว์ปีกในฟาร์มใด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หรือพื้นที่ใดให้ผลบวก กรมปศุสัตว์จะดำเนินการทำลายสัตว์ นำเชื้อในพื้นที่ และดำเนินมาตรการต่างๆที่จำเป็นเพื่อกำจัดโรคทันที (พงศทิพัฒน์ ปริชาเรศน์, 2547 : 19)

2.2.1 มาตรการสำหรับเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่และผู้เกี่ยวข้อง

มาตรการสำหรับเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ หรือผู้ที่ต้องเกี่ยวข้องกับสัตว์ในฟาร์มที่มีการระบาดของ โรงมาสัตว์ปีก ผู้รับซื้อสัตว์ปีกซึ่งเป็นกลุ่มที่เสี่ยงต่อการติดโรคนั้นควรปฏิบัติดังนี้

มาตรการสำหรับฟาร์มไก่พื้นเมือง

1. ควบคุมการเข้า - ออก ของคน สัตว์ ไม่ให้ยานพาหนะและคน โดยเฉพาะรถรับซื้อไก่ รถรับซื้อไข่ รถรับซื้อจิ้งไก่ รวมถึงคนรับซื้อไก่ ไข่ หรือ จิ้งไก่เข้ามาในฟาร์ม หรือบริเวณบ้าน
2. งดซื้อไก่จากพื้นที่อื่นๆเข้ามาเลี้ยง
3. รักษาความสะอาดในโรงเรือน ทำโรงเรือนแบบปิด หรือใช้ตาข่ายคลุม และกำจัดเศษ-อาหาร เพื่อป้องกันไม่ให้สัตว์อื่น ๆ รวมทั้งนก หนูเข้ามาในโรงเรือน เพราะอาจนำเชื้อโรคเข้ามาใน-ฟาร์ม
4. ไม่ใช้น้ำจากแหล่งน้ำสาธารณะเช่นแม่น้ำลำคลอง เลี้ยงไก่ หากจำเป็นให้ผสมยาฆ่า-เชื้อ เช่น คลอรีน
5. หากมีไก่ป่วยหรือตายไม่ว่าด้วยสาเหตุใด ให้รีบแจ้งเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์ในพื้นที่ทันที ไม่นำไก่ที่ป่วยหรือตายออกมาจำหน่าย อย่าทิ้งซากสัตว์ลงในแหล่งน้ำ หรือที่สาธารณะ ต้องกำจัดทิ้งโดยการเผา หรือฝังในหลุมลึกไม่น้อยกว่า ๕ เมตร ณ จุดเกิดโรค รวมทั้งมูลไก่ ไข่ และอาหารสัตว์ด้วย แล้วราดด้วยด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อ
6. ก่อนเข้าไปในฟาร์ม สัมผัสสัตว์ป่วย ซากสัตว์ที่ตาย หรือทำลายสัตว์ ควรสวมผ้าพลาสติกกันเปื้อนผ้าปิดปาก จมูก ถุงมือ หมวก หลังเสร็จงานรีบอาบน้ำด้วยน้ำและสบู่ให้สะอาด เปลี่ยนเสื้อผ้าทุกครั้ง เสื้อผ้าที่ใช้แล้ว พลาสติก หรือผ้ากันเปื้อน ผ้าปิดปากจมูก ถุงมือต้องถอดทิ้งหรือนำไปซักหรือล้างให้สะอาดก่อนนำมาใช้อีก
7. ทำลายเชื้อโรคในพื้นที่ที่เกิดโรคระบาดโดยการฉีดพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรคในบริเวณฟาร์ม กรง เล้า ฟันคอก และรอบๆ เช้า เย็น ทุกวัน(กรมควบคุมโรค : <http://www-ddc.moph.go.th/>)

73105

2.2.2 มาตรการสำหรับฟาร์มไก่เนื้อและไก่ไข่

1. ห้ามนำยานพาหนะต่างๆ โดยเฉพาะรถส่งอาหารไก่ รถรับซื้อไก่ รถรับซื้อไข่ หรือ รถรับซื้อขี้ไก่ เข้ามาในฟาร์ม หรือบริเวณบ้าน โดยไม่จำเป็น หากต้องเข้าฟาร์มต้องใช้ยานพาหนะเชื้อโรคฉีดพ่นยานพาหนะทุกครั้งก่อนเข้า และออกจากฟาร์ม

2. ป้องกันเชื้อโรคที่ปนเปื้อนคนที่เข้า-ออกฟาร์ม โดยห้ามไม่ให้บุคคลภายนอกเข้าฟาร์ม โดยไม่จำเป็น บุคคลที่ต้องเข้า-ออกฟาร์ม ต้องจุ่มน้ำยาฆ่าเชื้อก่อนเข้าฟาร์ม และให้เปลี่ยนรองเท้าของฟาร์มที่เตรียมไว้ ไม่ควรเข้าไปในฟาร์มอื่นเพื่อป้องกันการนำเชื้อโรคจากฟาร์มอื่นเข้ามาในฟาร์ม

3. รักษาความสะอาดในโรงเรือน ทำโรงเรือนแบบปิด หรือใช้ตาข่ายคลุม และกำจัดเศษอาหาร เพื่อป้องกันไม่ให้สัตว์อื่น ๆ รวมทั้งนก หนูเข้ามาในโรงเรือน เพราะอาจนำเชื้อโรคเข้ามาในฟาร์ม

4. ป้องกันเชื้อโรคที่ปนเปื้อนไข่ และถาดไข่ในฟาร์ม ไข่ไก่โดยใช้น้ำยาฆ่าเชื้อที่ไข่ และถาดไข่ทุกครั้งที่น่าเข้าฟาร์ม

5. หากมีไก่ป่วยหรือตายไม่ว่าด้วยสาเหตุใด ให้รีบแจ้งเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์ในพื้นที่ทันทีเพื่อรับซื้อไก่ที่เหลือในฟาร์มและปฏิบัติตามคำแนะนำของปศุสัตว์อย่างเคร่งครัด เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อมาสู่สัตว์อื่น ไม่นำไก่ที่ป่วยหรือตายออกมาจำหน่าย อย่าทิ้งซากสัตว์ที่ตายลงในแหล่งน้ำ หรือที่สาธารณะ ต้องกำจัดทิ้งโดยการเผา หรือฝังในหลุมลึกไม่น้อยกว่า 5 เมตร ณ จุดเกิดโรค รวมทั้งมูลไก่ ไข่ และอาหารสัตว์ แล้วราดด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อ (กรมควบคุมโรค : <http://www-ddc.moph.go.th/>)

2.2.3 ผู้รับซื้อสัตว์ปีก

1. ต้องฉีดพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่ตัวรถ ล้อรถ และกรงใส่สัตว์ปีกให้ทั่วถึงทุกซอกทุกมุม หลังจากนำสัตว์ปีกส่งโรงฆ่าแล้ว

2. เมื่อซื้อสัตว์ปีกที่ใดแล้ว ไม่ควรแวะซื้อที่อื่นอีก หากจำเป็นไม่ควรนำยานพาหนะเข้าไปในฟาร์ม และต้องพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อที่เสื้อผ้า รองเท้าและตัวคนจับสัตว์ปีก

3. อย่าซื้อสัตว์ปีกที่ ป่วยหรือตาย หรือสัตว์ปีกจากฟาร์มที่มีสัตว์ปีกตายมากผิดปกติ

2.2.4 โรงฆ่าสัตว์ปีก

1. ต้องงดซื้อสัตว์ปีกป่วยเข้ามา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ถ้ามีสัตว์ปีกตายให้ทำลายด้วยการฝัง เผา ฉีดพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่บริเวณโรงฆ่า ทุกซอกทุกมุมหลังเสร็จสิ้นการฆ่าสัตว์ปีกทุกครั้ง
3. หากพบสัตว์ปีกหรือเครื่องในมีความผิดปกติให้รีบแจ้งเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์โดยเร็ว

2.2.5 วิธีการทำลายเชื้อ

1. ยานพาหนะ ใช้น้ำฉีดแรงดันสูงเพื่อทำความสะอาดยานพาหนะ พ่นยาฆ่าเชื้อบนรถและล้อรถด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อกลุ่มฟอร์มาลดีไฮด์ กลุ่ม กลูตาราลดีไฮด์ กลุ่มควอเทอร์นารีแอมโมเนียม กลุ่มฟีนอล หรือสารประกอบคลอรีน
2. วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ในโรงเรือน แห่อุปกรณ์ต่าง ๆ ในน้ำยาฆ่าเชื้อกลุ่มคลอรีน กลุ่มควอเทอร์นารีแอมโมเนียม กลุ่มฟีนอลหรือกลุ่มกลูตาราลดีไฮด์
3. โรงเรือน ฉีดพ่นบริเวณโรงเรือนและรอบโรงเรือนทุกวัน เข้า-เย็น ด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อเช่นเดียวกับที่ใช้ฉีดพ่นยานพาหนะ
4. ถาดไข่ แห่ถาดไข่ในน้ำยาฆ่าเชื้อกลุ่มน้ำสบู่เข้มข้น ผงซักฟอก สารประกอบคลอรีน สารประกอบควอเทอร์นารีแอมโมเนียมหรือสารประกอบฟีนอล เป็นระยะเวลา 10-30 นาที หรือรมควันถาดไข่ในห้องแบบปิด หรือใช้ผ้าพลาสติกคลุม โดยใช้ฟอร์มาลีน 40 % ผสมกับด่างทับทิมในอัตราส่วนฟอร์มาลีน 50 มล. ต่อ ด่างทับทิม 10 กรัม ในพื้นที่ขนาด 2 x 2 x 2 เมตร เป็นระยะเวลา 24 ชม.
5. ไข่ จุ่มไข่ในน้ำยาฆ่าเชื้อกลุ่มไฮโปคลอไรท์ หรือสารประกอบฟีนอลรมควัน โดยใช้วิธีเดียวกับถาดไข่

2.2.6 มาตรการการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนกในคน

ความสำคัญ

องค์การอนามัยโลกและนักวิทยาศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการระบาดของไข้หวัดนก มีความเห็นตรงกันว่าการระบาดที่เกิดขึ้นในภูมิภาคเอเชียเมื่อต้นปี 2547 จะไม่สามารถกวาดล้างให้หมดไปได้และมีโอกาสเกิดการระบาดซ้ำ ใด้อยู่ตลอดเวลา ทุกครั้งที่มีการระบาดในสัตว์ปีกจะทำให้เกิดการป่วยในคน โดยล่าสุดในประเทศไทยมีการป่วยที่ยืนยัน 12 ราย และเสียชีวิต 8 ราย การป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนกในคนจึงอยู่ที่การเฝ้าระวังสอบสวนโรค การให้ สุขศึกษาแก่ประชาชน การตรวจวินิจฉัยรักษา การป้องกันในกลุ่มเสี่ยงเป็นผู้เกี่ยวข้องกับการทำลายสัตว์ปีกที่ป่วย และการบริหารจัดการมาตรการที่สำคัญ 5 ด้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ด้านการสั่งการและกำกับดูแล

ควรมีคำสั่งตั้งคณะกรรมการประกอบด้วยผู้รับผิดชอบจากกระทรวงเกษตร กระทรวงสาธารณสุข และส่วนอื่นๆตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นสมควร ให้มี Surveillance and Rapid Response Team (SRRT) และมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ที่สามารถปฏิบัติการฉุกเฉินได้ตลอด 24 ชั่วโมงในเรื่องการรับแจ้งเหตุที่สงสัยว่าสัตว์ติดเชื้อ การสอบสวนผู้ป่วยที่สงสัยว่าติดเชื้อใช้หวัดนก การให้คำแนะนำในการวินิจฉัยและดูแลผู้ป่วยที่สงสัย จัดเตรียมงบประมาณ วัสดุ สิ่งสนับสนุน สำหรับกิจกรรมการสอบสวนและควบคุมโรคในผู้ป่วยและในชุมชน เช่น ค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ ยานพาหนะ อุปกรณ์ในการป้องกันตนเองขณะปฏิบัติงาน ข้าราชการและชุดตรวจคัดกรอง ฯลฯ (กรมควบคุมโรค : <http://www-ddc.moph.go.th/>)

2. ด้านการเฝ้าระวังสอบสวนโรค

1. เฝ้าระวังการป่วยด้วยโรคปอดบวมและไข้หวัดใหญ่อย่างเต็มที่ โดยผู้ป่วยทุกรายที่สงสัยว่ามีอาการปอดบวม หรือไข้หวัดใหญ่ ที่รับไว้รักษาในโรงพยาบาล ขอให้ซักถามประวัติ การอาศัยอยู่ในบ้านหรือหมู่บ้านที่มีสัตว์ปีกที่ป่วย/ตายในรอบ 2 สัปดาห์ การสัมผัสโดยตรงกับ สัตว์ที่ป่วยหรือตาย ในรอบหนึ่งสัปดาห์ การสัมผัสกับผู้ป่วยปอดบวมรายอื่น ในรอบหนึ่งสัปดาห์ หากมีประวัติดังกล่าวให้รายงานและมีการสอบสวนโรคและควบคุมโรคในชุมชนทันทีโดยไม่ต้อง รอผลทางห้องปฏิบัติการ และให้การดูแลรักษาตามแนวทางที่กระทรวงกำหนดไว้

2. ผู้ป่วยที่เสียชีวิตจากปอดบวมทุกรายให้ส่งตรวจหาการติดเชื้อใช้หวัดนก

3. เมื่อมีผู้ป่วยสงสัยให้มีการสอบสวนโรคและควบคุมโรคในชุมชนซึ่ง ประกอบด้วยตรวจสอบและประสานองค์กรทั้งรัฐและเอกชนว่ามีการตายของสัตว์ปีกมากน้อยเพียงใด มีผู้ป่วยรายอื่นๆที่ชวนให้สงสัยว่าเป็นไข้หวัดนกแต่ยังไม่ได้ไปรับการรักษาอีกหรือไม่ ติดตามสมาชิกที่อาศัยอยู่ในบ้านเดียวกันกับผู้ป่วยที่ได้รับการรักษาไว้ทุกคนทุกวันอย่างน้อย 7 วันนับ จากวันที่อยู่ร่วมกับผู้ป่วยวันสุดท้าย หากมีอาการ ไข้ให้รีบตรวจวินิจฉัยหาสาเหตุ และรายงาน สำนักงานป้องกันควบคุมโรคเขต กรมควบคุมโรคทราบเพื่อตรวจสอบว่ามีการแพร่ระบาดจากคนสู่ คนหรือไม่

4. เก็บสิ่งส่งตรวจจากผู้ป่วยเพื่อตรวจยืนยันทางห้องปฏิบัติการ ประกอบด้วย

5. ในพื้นที่ซึ่งมีการยืนยันว่ามีการระบาดของไข้หวัดนก ให้มีการสำรวจและสรุปลานการณผู้ป่วยปอดบวมที่เข้าข่ายไข้หวัดนกรายใหม่ทุกวันในพื้นที่ พร้อมผลการรักษาให้ สำนักงานป้องกันควบคุมโรค ซึ่งสำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค จะตรวจสอบกับผลทางห้องปฏิบัติการและสรุปลานการณในภาพรวมเสนอผู้บริหารต่อไป อนึ่งหากมีการป่วยด้วยโรค

ใช้หวัดใหญ่ที่ผิดสังเกตก็ขอให้รายงานให้ทราบด้วย(กรมควบคุมโรค : <http://www-ddc.moph.go.th/>)

3. ด้านสุขศึกษา

ให้ความรู้กับประชาชนทุกหมู่บ้านในเรื่องการติดต่อของโรค โดยในระยะนี้หากมีการป่วยการตายของไก่หรือสัตว์ปีกอื่นๆในจำนวนผิดปกติ ให้ถือเสมือนหนึ่งว่าสัตว์เหล่านั้นตายจากโรคไข้หวัดนก โดยไม่จำเป็นต้องรอผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ และห้ามมิให้ชาวบ้านไปสัมผัสตลอดจนจับสัตว์ปีกในฝูงนั้นมาฆ่าและเป็นอาหาร โดยเฉพาะเด็กวัยเรียนหรือก่อนวัยเรียน นับเป็นกลุ่มเป้าหมายที่ต้องย้ำเตือนเป็นพิเศษ ในกรณีที่ต้องสัมผัสกับสัตว์ปีกที่เลี้ยงไว้หรือต้องเกี่ยวข้องกับการทำลายสัตว์ปีกที่ป่วยหรือตายให้มีการป้องกันตนเองด้วยการใส่หน้ากากอนามัย สวมถุงมือ สวมแว่นที่สามารถป้องกันมิให้ของเหลวจากสัตว์กระเด็นเข้าตา ใส่เสื้อผ้าปิดชิด ล้างมือให้บ่อย อาบน้ำหลังเสร็จภารกิจ และไม่ใช้มือที่ไม่ได้ล้างมาแตะจมูกหรือมาเปื้อนใบหน้า ชาวบ้านที่มีประวัติสัมผัสโดยตรงกับสัตว์ปีกที่ป่วยหรือตายหรือสงสัยว่าป่วย โดยเฉพาะผู้ที่ต้องมีหน้าที่ฆ่าหรือชำแหละสัตว์ปีก หากมีไข้เกิดขึ้นภายในสิบวันหลังสัมผัส แนะนำให้รีบไปพบแพทย์โดยเร็ว ขอให้ประชาชนอย่าได้นำสัตว์ที่ป่วยหรือสงสัยว่าติดเชื้อมาชำแหละเพื่อปรุงเป็นอาหาร เนื่องจากขั้นตอนการปรุงอาหารอาจทำให้ผู้ชำแหละติดเชื้อได้ ให้ผู้ปกครองเด็กในพื้นที่ที่มีการระบาดจำกัดดูแลไม่ให้เด็กเล่นดินทรายที่ปนเปื้อนมูลสัตว์หรือเล่นในบริเวณที่มีการชำแหละสัตว์ และดูแลให้เด็กล้างมือทุกครั้งหลังการละเล่นบนพื้นที่อาจมีเชื้อโร (กรมควบคุมโรค : <http://www-ddc.moph.go.th/>)

4. ด้านการรักษาพยาบาลผู้ป่วยในโรงพยาบาล

ให้มีการแยกผู้ป่วยที่สงสัยไข้หวัดนก และใช้มาตรการป้องกันการติดเชื้อที่กรมการแพทย์เสนอไว้ที่เว็บไซต์ของกรมการแพทย์ พิจารณาให้ยาต้านไวรัสตามแนวทางที่กรมการแพทย์

5. การควบคุมป้องกันโรคไข้หวัดนกในกลุ่มผู้กำจัดสัตว์ป่วย

1. มีภาระให้คำแนะนำวิธีการป้องกันตนเองแก่ผู้ฆ่าทำลายสัตว์ที่สงสัยติดเชื้อก่อนปฏิบัติงานทุกครั้ง

2. ขณะปฏิบัติงานต้องใช้เครื่องป้องกันการติดเชื้อให้ได้มาตรฐาน คือ สวมใส่เสื้อแขนยาว กางเกงขายาว และผ้ากันเปื้อนพลาสติก สวมหมวกคลุมผม ถุงมือยาง แว่นตา หน้ากากอนามัยปิดจมูกและปาก และ รองเท้าบูท เวลาในการปฏิบัติงานไม่ควรติดต่อกันนานกว่า 3 ชั่วโมง หากไม่สามารถปฏิบัติงานให้เสร็จภายใน

3. ชั่วโม่งควรมีการพักผ่อนเพื่อให้ชำระร่างกายและล้างมือหลังจากปฏิบัติงานควรงล้างมือทำความสะอาดร่างกายและควรเปลี่ยนเสื้อผ้าชุดใหม่ทุกครั้ง ควรทำลายฆ่าเชื้อโรคในอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้รวมทั้งเครื่องแต่งกาย รองเท้า ด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อ เช่น คลอรีน หรือโซเดียมไฮโปคลอไรด์ หากมีไข้หรือมีอาการผิดปกติของระบบทางเดินหายใจ ให้รีบไปพบแพทย์และแจ้งประวัติการสัมผัสสัตว์ให้เจ้าหน้าที่ทราบ

4. จัดทำรายชื่อ และติดตามอาการป่วยของผู้ฆ่าทำลายสัตว์ที่สงสัยติดเชื้ออย่างน้อย 7 วัน

มาตรการควบคุมโรคไข้หวัดนกมีมาตรการหลายประการไม่ว่าจะเป็นการระบาดรวดเร็วและรุนแรงเกินขึ้น ทั้งภาครัฐและเอกชนจึงมีแนวทางการเฝ้าระวังและหาทางควบคุมโรคไม่ให้มีการระบาดของเชื้อหวัดนกเพิ่มมากขึ้น ฟาร์มที่เลี้ยงสัตว์ปีกแต่ละฟาร์มมีการป้องกันเชื้อโรคอย่างเข้มงวดโดยการเข้าออกต้องมีการฉีดน้ำยาฆ่าเชื้อโรค ถ้าหากมีสัตว์ปีกภายในฟาร์มตายเป็นจำนวนมาก สามารถตรวจสอบสัตว์ปีกว่าติดเชื้อหรือไม่ โดยซากสัตว์ที่ตายใหม่ๆ ใส่ถุงแล้วแช่น้ำแข็งส่งไปให้กรมปศุสัตว์ที่ใกล้ที่สุดตรวจวินิจฉัยโรคทันที พร้อมทั้งแจ้งปศุสัตว์จังหวัดให้ทราบด้วยเพื่อจะได้ไปตรวจสอบและทำการกำจัดสัตว์ปีกภายในฟาร์มเพื่อจะไม่ให้แพร่เชื้อไปยังฟาร์มอื่นและระงับการเข้า-ออกฟาร์มทุกชนิด การทำลายจุดที่เกิดโรคไข้หวัดนก โดยจะทำการพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อตามสถานที่ภายในโรงเรือนให้ชุ่มอย่างน้อย 2 ครั้ง ห่างกัน 7 วัน ทั้งนี้ควรเก็บวาดทำความสะอาดโรงเรือนทั้งหมดก่อนด้วยผงซักฟอกและน้ำอัดแรงดันสูงเพื่อให้น้ำยาฆ่าเชื้อมีประสิทธิภาพสูงสุด ส่วนการทำลายอาหารสัตว์ที่เหลือ สับป้อน มูลสัตว์ปีกขนและผลิตภัณฑ์จากสัตว์ปีกในฟาร์มทำลายเผาหรือฝังให้ลึกจากผิวดินอย่างน้อย 2 เมตร

2.3 ผลกระทบของโรคไข้หวัดนกต่อเศรษฐกิจของประเทศ

ปัจจุบันการส่งออกไก่ไทยจัดว่าเป็นอุตสาหกรรมเกษตรที่ทำรายได้เข้าประเทศถึงปีละ 5 หมื่นล้านบาท ซึ่งในปีที่ผ่านมามีมูลค่าการส่งออกอยู่ที่ 60,000 ล้านบาท ต่อปี คาดว่าจะเป็น 100,000 ล้านบาทภายในปี 2549 ปัจจุบันอาจเป็นปัจจัยเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศทั้งระดับมหภาคและระดับจุลภาค ผู้เลี้ยงไก่รายใหญ่อาจมีผลกระทบบ้าง แต่สำหรับผู้เลี้ยงไก่รายย่อยส่งผลกระทบต่ออย่างรุนแรง จากโรคระบาดที่กรมปศุสัตว์ยืนยันว่าเป็น โรคอหิวาห์ไก่และหลอดลมอักเสบค็อค ที่ผ่านมามีพบว่ามีไก่ติดโรคตายเป็นจำนวน 29,000 - 30,000 ตัว และกรมปศุสัตว์ได้สั่งทำลายไก่ไปแล้วประมาณ 800,000 - 900,000 ตัว และคาดว่าจะถึง 1,500,000 ตัว ตามมาตรการป้องกันโรคระบาด จากผลกระทบดังกล่าวทำให้กลุ่มเกษตรกรเคลื่อนไหวร้องเรียนเพื่อขอความช่วยเหลือจากภาครัฐ ซึ่งมีข่าวว่าทางภาครัฐจะชดเชยเงินให้แก่เกษตรกรสำหรับไก่ตัวละ 40 บาท เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บาท ซึ่งต้องติดตามสถานการณ์ว่าสถานการณ์การระบาดของโรคจะสงบลงเมื่อไร นอกจากนี้รัฐยังออกมาตรการช่วยเหลือด้านเงินกู้แก่เกษตรกรโดยจัดงบประมาณสนับสนุนไปชดเชยดอกเบี้ยเงินกู้ให้แก่เกษตรกรเมื่อไปกู้เงินจากธนาคาร SMEs เพื่อนำไปปรับปรุงสภาพโรงเรียนเลี้ยงไก่ระบบเปิดให้เป็นระบบปิด หรือที่เรียกว่า ระบบอีแวป ซึ่งจะสามารถควบคุมสภาพอากาศภายในโรงเรียนและเพิ่มประสิทธิภาพการเลี้ยงไก่ให้ดีขึ้นในระยะยาวได้

ล่าสุดมาตรการที่ออกมาจากกรมปศุสัตว์ คือจะมีการควบคุมพื้นที่ห้ามมีการเคลื่อนย้ายจนกว่าจะมีการตรวจสอบว่ามีความปลอดภัยเพียงพอ เพื่อไม่ให้มีผลกระทบต่อ การแปรรูป โดยจะมีการกำหนดเส้นทางการขนส่งที่ชัดเจน เพื่อความปลอดภัยในการเคลื่อนย้ายไปสู่โรงงานแปรรูปจำนวน 25 โรงงาน ซึ่งการเคลื่อนย้ายจะมีด่านจุดตรวจจำนวน 3 จุด เพื่อความปลอดภัย โดยได้กำหนดเส้นทางการเคลื่อนย้ายไก่สู่โรงงานแปรรูป ให้มีด่านตรวจทั้งหมด 3 ด่าน คือ ด่านหน้าโรงงาน 1 แห่ง ด่านตรวจบริเวณ 25 กม. และด่านตรวจบริเวณ 50 กม. ทุกด่านจะต้องตรวจเชื้อโรคก่อนว่ามีการติดเชื้อหรือไม่ จากนั้นเจ้าหน้าที่จะเซ็นรับรองใบขนส่งกำกับทุกครั้ง ที่เรียกว่า ใบกำกับการเคลื่อนย้ายสัตว์ปีก (Movement Document) จากกรมปศุสัตว์ทุกครั้ง (กรมควบคุมโรค : <http://www-ddc.moph.go.th/>)

2.3.1 ภาวะคุกคามต่อสุขภาพอนามัยของมนุษย์

โรคระบาดในไก่ของไทยยังไม่มีรายงานพบว่าการระบาดของโรคไข้หวัดนก แต่กระแสดความสนใจของประชาชนต่อโรคระบาดและจากการเกิดการระบาดของโรคไข้หวัดนกในเวียดนามเพื่อนบ้านของเรา และมีผู้เสียชีวิตแล้วจำนวน 5 ราย ทำให้นักวิชาการหลายท่านกังวลใจว่าโรคระบาดในสัตว์ที่อาจกลายพันธุ์เป็นอันตรายต่อมนุษย์ เนื่องจากยังไม่มีใครมีข้อมูลมากพอที่จะอธิบายได้ว่าโรคเหล่านี้แพร่ระบาดจากสัตว์สู่คนได้อย่างไร ซึ่งไข้หวัดนกที่ระบาดอยู่ในต่างประเทศหากสามารถรวมตัวกับไข้หวัดในคนได้แล้ว อาจจะก่อวิกฤติการณ์โรคระบาดครั้งใหญ่ขึ้นทั่วโลกก็เป็นได้ดูเหมือนว่าไวรัส พยายามวิวัฒนาการตนเองไปสู่การกลายพันธุ์รูปแบบใหม่ ซึ่งอาจทำให้เกิดการแพร่จากสัตว์สู่คนและคนสู่คนได้ในอนาคต (กรมควบคุมโรค : <http://www-ddc.moph.go.th/>)

ผลกระทบของโรคไข้หวัดนกในไก่ เกิดผลกระทบหลายด้านทั้งผู้เลี้ยงไก่รายย่อยจนถึงผู้เลี้ยงไก่รายใหญ่มีความเดือดร้อนและขาดทุน ส่งผลให้การส่งออกสัตว์ปีกไปยังต่างประเทศลดน้อยลง ทางรัฐบาลได้ชดเชยเงินให้ผู้เลี้ยงไก่คิดเป็นตัวเลข 4 บาท และสนับสนุนเงินกู้จากธนาคาร เพื่อนำไปปรับปรุงสภาพโรงเรียนเลี้ยงไก่ ระบบเปิดให้เป็นระบบปิด ให้มีการ

ควบคุมอย่างเป็นระบบการเข้า-ออกจากฟาร์มมีการฆ่าเชื้อโรคเพื่อป้องกันเชื้อโรคที่จะก่อให้เกิดโรคระบาด

2.4 ตลาดเนื้อไก่

ไก่เป็นสัตว์เศรษฐกิจปีกประเภทหนึ่งที่ทำรายได้ให้กับเกษตรกรผู้เลี้ยง โดยเกษตรกรไทยรู้จักการเลี้ยงมาเป็นเวลาช้านาน โดยมีการลงทุนมากสำหรับผู้เลี้ยงรายย่อยและรายใหญ่ ทุกวันนี้ราคาเนื้อไก่ เคลื่อนไหวขึ้นลงค่อนข้างรวดเร็วในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ๆ ทำให้กิจการเลี้ยงไก่เป็นกิจกรรมที่มีความเสี่ยงสูง โดยเฉพาะช่วงที่เกิดโรคไข้หวัดนกราคาขายลดลง แต่ราคาการลงทุนสูงขึ้นทำให้เกิดผลกระทบกันทั่วหน้า

2.4.1 ปัจจัยสำคัญของผู้บริโภค

ผู้บริโภคเป็นบุคคลสำคัญและเป็นเป้าหมายของการตลาด การทำหน้าที่การตลาดต่างๆ มีวัตถุประสงค์เพื่อตอบสนองความต้องการและให้ความพอใจแก่ผู้บริโภค ดังนั้น เรื่องราวที่เกี่ยวกับผู้บริโภคและการบริโภคจึงมีบทบาทสำคัญต่อการตลาดเป็นอย่างยิ่ง การทำหน้าที่การตลาด การกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาด และปัญหาการตลาดต่างๆ ที่เกิดขึ้น ส่วนใหญ่แล้วจะถูกกำหนดหรือเกิดขึ้นจากเงื่อนไขด้านการบริโภค อันได้แก่ ปริมาณความต้องการ ลักษณะความต้องการ และการเปลี่ยนแปลงในความต้องการสินค้า เป็นต้น

2.4.2 มลเหตุจูงใจให้ซื้อสินค้า

เมื่อผู้บริโภคมีความต้องการในสินค้าเกิดขึ้น ในที่สุดก็จะซื้อสินค้านั้นมา เพื่อบริโภคและก็มีเหตุหรือมูลเหตุจูงใจให้ผู้บริโภคเกิดความต้องการในสินค้านั้นๆ ซึ่งในเรื่องนี้โดยปกติแล้วจะมีสาเหตุหรือมูลเหตุจูงใจมาจากหลายปัจจัย คือ

1. ประโยชน์ของสินค้า สินค้าบางประเภทผู้บริโภครู้สึกได้ถึงประโยชน์ของสินค้า ทั้งนี้สินค้านั้นสามารถให้ประโยชน์ หรือนำมาบรรเทาความต้องการของผู้บริโภคในลักษณะต่างๆ ได้แก่ สินค้าประเภทนี้ ได้แก่ อาหาร ยา ที่พักอาศัยและเครื่องนุ่งห่ม เป็นต้น
2. รายได้ หมายถึงรายได้ของผู้บริโภคจะมีความแตกต่างกัน บุคคลที่มีรายได้สูงจะมีค่าใช้จ่ายในการบริโภคสินค้าสูงกว่าบุคคลที่มีรายได้
3. ความรอบรู้และเข้าใจ เกี่ยวกับตัวสินค้าว่ามีความประโยชน์และความปลอดภัยต่อร่างกายของผู้บริโภค แต่ละร้านที่ผู้บริโภคซื้อสินค้านั้นมีการได้รับรองความปลอดภัย

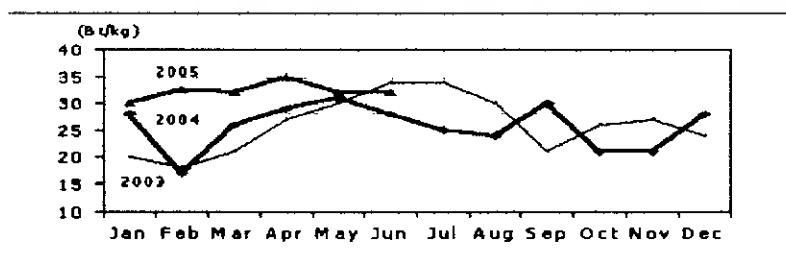
อย่างไรก็ตามปัจจัยต่างๆ ก็เป็นเพียงมูลเหตุจูงใจให้เกิดความต้องการซื้อสินค้านั้น การจะซื้อสินค้าหรือไม่ เป็นจำนวนเท่าใดหรือลักษณะอย่างไรนั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง ซึ่งจะขึ้นอยู่กับรายได้ ความสะอาดสบายในการหาซื้อ ระดับการศึกษา เชื้อชาติและอื่นๆ เป็นสำคัญ (ไพฑูริย์ รอดวินิจ. 2538.48)

2.4.3 ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผู้เลี้ยงไก่มีดังนี้

1. ด้านทุนการผลิตไก่มีชีวิตและเนื้อไก่แช่เย็น การส่งออกของไทยมีปัญหาเรื่องการขนส่งที่ไม่สะดวกและไม่ทันสมัย นอกจากนี้ยังต้องประสบกับมาตรการกีดกันทางการค้า
2. คุณภาพเนื้อไก่แช่เย็นจากประเทศไทย บางครั้งมีคุณภาพต่ำกว่ามาตรฐานที่ประเทศผู้ซื้อกำหนด ทั้งนี้เพราะโรงงานฆ่าไก่ (บางแห่ง) ยังถ้าสมัยไม่ได้มาตรฐาน ระบบการเก็บรักษาคุณภาพยังไม่ดีพอ
3. การบริการข้อมูลข่าวสารทางด้านการตลาดเพื่อการส่งออกของไทยยังล่าช้าและไม่ทันสมัยทำให้เนื้อไก่แช่เย็นของไทยพลาดโอกาสในการขยายตลาดไปอย่างน่าเสียดาย
4. บางปีเกิดปัญหาสันตลาต ซึ่งเป็นวัฏจักรเช่นเดียวกับสินค้าเกษตรชนิดอื่นๆ

2.4.4 ราคาเนื้อไก่

ราคาเนื้อสัตว์อยู่ในระดับสูงต่อเนื่องรายได้จากรุรกิจเนื้อสัตว์ในประเทศซึ่งมีส่วนเป็น 1 ใน 3 ของยอดขายรวมของ CPF มีแนวโน้มเติบโตในเกณฑ์ที่ดี จากการที่ราคาเนื้อสัตว์ไม่ว่าจะเป็นเนื้อไก่ เนื้อหมู และไข่ ยังคงยืนอยู่ในระดับสูงอย่างต่อเนื่อง โดยราคาเนื้อไก่เพิ่มขึ้นสูงสุดที่ 35 บาท/กิโลกรัมในเดือนเมษายน ทำให้ราคาเฉลี่ยในไตรมาส 2/48 เพิ่มขึ้นเป็น 33 บาท/กิโลกรัมเทียบกับ 29.33 บาท/กิโลกรัมในไตรมาส 2/47 และ 31.50 บาท/กิโลกรัมในไตรมาส 1/48 ในขณะที่ราคาไข่โดยเฉลี่ยก็เพิ่มสูงขึ้นเช่นกันเป็น 2.33 บาท/ฟองเพิ่มขึ้น 9% qoq และ 5% yoy สำหรับราคาเฉลี่ยของเนื้อหมูมีการปรับตัวสูงขึ้น 6% qoq 3% yoy เป็น 51.67 บาท/กิโลกรัม (คำรงค์ศักดิ์ ชัยสนิท. 2540. 289)

ภาพที่ 3 ราคาเนื้อไก่ (บาท/กิโลกรัม)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไก่เนื้อ : ราคาเฉลี่ยทั้งประเทศ สัปดาห์นี้ราคาเฉลี่ย ก.ก. ละ 34.43 บาท

ไข่ไก่ : ราคาเฉลี่ยทั้งประเทศ สัปดาห์นี้ราคาเฉลี่ยร้อยฟองละ 232 บาท

ไข่เป็ด : ราคาเฉลี่ยทั้งประเทศ สัปดาห์นี้ราคาเฉลี่ยร้อยฟองละ 297 บาท

(ซัพพัต อุยะธำรงสิทธิ์ : <http://www.oae.go.th/> =124)

การตลาดเนื้อไก่ จะเห็นได้จากการทำอุตสาหกรรมในด้านการผลิตและการตลาด จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความร่วมมือกันอย่างจริงจังจากภาคเอกชนและภาครัฐบาล เพื่อ ก่อให้เกิดประสิทธิภาพ สะดวก รวดเร็ว แก้และลดปัญหาด้านต่างๆ และคำนึงถึงความต้องการ ของผู้บริโภค เพราะผลผลิตทุกอย่างที่ผลิตมาเพื่อสนองความพอใจและความต้องการของผู้บริโภค

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

มรกต ตันติเจริญ (2548 : 55) ได้ศึกษาถึงผลกระทบด้านสุขภาพการป้องกันและดูแลตนเองโดยจะมีการป้องกันหลายด้าน เช่น การสวมหน้ากากอนามัย หลังการสัมผัสไก่ควรถู่มือ ให้สะอาดทุกครั้ง การบริโภคอย่างปลอดภัยจากเชื้อหวัดนก

มรกต ตันติเจริญ (2548 : 34) ได้ศึกษาผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย อุตสาหกรรมการผลิตไก่ที่ไม้ได้ส่งออกไปยังต่างประเทศจะทำให้ต้องสูญเสียรายได้จากการ ส่งออกไปประมาณ 20,346 ล้านบาท ซึ่งเมื่อรวมกับผลกระทบที่เกิดจากความเสียหาย ภายในประเทศ เนื่องจากผู้บริโภคขาดความเชื่อมั่นต่อผลิตภัณฑ์ไก่ก็อาจจะทำให้มีผลกระทบราว 0.45 - 0.96 ผลิตภัณฑ์มวลรวมประเทศ (GDP)

นายมงคล (2548 : 13) ได้กล่าวถึงสถานการณ์การเลี้ยงไก่เนื้อและไก่ไข่ในปี 2548 ว่า เกษตรกรได้ทำการปรับเปลี่ยนลักษณะการเลี้ยงไก่จากโรงเรือนระบบเปิดเป็นโรงเรือนระบบปิด อันเนื่องมาจาก มาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคไข้หวัดนกของภาครัฐ โดยเริ่มปรับเปลี่ยน ตั้งแต่ช่วงครึ่งปีหลังของปี 47 และจากการปรับเปลี่ยนลักษณะการเลี้ยงดังกล่าว ทำให้เกษตรกรบาง รายต้องเลิกเลี้ยงไก่อย่างถาวร เพราะไม่มีเงินทุนในการปรับเปลี่ยนโรงเรือน ส่งผลกระทบต่อ จำนวนครัวเรือนเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อและไก่ไข่ในปี 2548 ลดลงจากปี 2546 ไปเป็นจำนวนกว่า ครึ่งหนึ่ง ส่วนการผลิตไก่เนื้อและไข่ไก่ ทางศูนย์สารสนเทศการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจ การเกษตร คาดว่าจะมีปริมาณการผลิตไก่เนื้อจำนวน 816 ล้านตัว และปริมาณการผลิตไข่ไก่ จำนวน 7,694 ล้านฟอง ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี 2547 เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

กรมปศุสัตว์ (2550 : 2) ได้กล่าวถึงโรคไข้หวัดนกเป็น โรคระบาดที่มีความสำคัญเป็นอย่าง ยิ่งในปัจจุบัน เนื่องจากมีการระบาดอย่างกว้างขวางในหลายๆ ประเทศทั่วโลกรวมทั้งประเทศไทย โดยก่อให้เกิดความเสียหายให้แก่อุตสาหกรรมการเลี้ยงสัตว์ปีกและเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ปีกทั่วไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และยิ่งไปกว่านั้นยังเป็นโรคที่ติดต่อกันได้ ดังนั้น รัฐบาลจึงมีนโยบายที่จะป้องกัน ควบคุมและกำจัดโรคนี้ให้หมดไป โดยมีแนวทางการดำเนินงานอย่างจริงจังและต่อเนื่องเพื่อลดความสูญเสียทางเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งนี้ตั้งแต่ปี 2547 ได้กำหนดให้มีการดำเนินโครงการรณรงค์ค้นหาโรคไข้หวัดนกในสัตว์ปีกแบบบูรณาการ (X-ray) อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง ตามนโยบายของรัฐบาลและเป็นการดำเนินการเชิงรุกของประเทศไทยที่ประเทศอื่นๆ ได้นำไปเป็นแบบอย่าง โดยประเทศไทยได้ดำเนินโครงการ x-ray ไปแล้ว 7 ครั้ง จนทำให้สถานการณ์ของโรคไข้หวัดนกดีขึ้นตามลำดับจนทำให้ไม่มีรายงานการพบเชื้อโรคไข้หวัดนกชนิด H5N1 ในปัจจุบัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัยการศึกษาผลกระทบของโรคไข้หวัดนกที่มีต่อผู้ขายและผู้บริโภคนมไก่ในตลาดเข้มเจริญ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร มีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

3.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการสัมภาษณ์ครั้งนี้คือ ผู้ขายและผู้บริโภคนมไก่ในตลาดเข้มเจริญ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ผู้ขายนมไก่ในตลาดเข้มเจริญ จำนวน 8 ราย

ผู้บริโภคนมไก่ในตลาดเข้มเจริญ จำนวน 75 ราย

3.2 การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ผู้ขายและผู้บริโภคนมไก่ในตลาดเข้มเจริญ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร โดยมีประชากร คือ ผู้ขายไก่ 8 ราย และผู้บริโภคนมจำนวน 500 ราย โดยมีเกณฑ์กำหนดของตัวอย่าง คือ ถ้ามีประชากรจำนวนหลักร้อย สุ่มตัวอย่างมาร้อยละ 15 (เพ็ญแข แสงแก้ว, 2541 : 31) ดังนั้นประชากรผู้บริโภคนมไก่ที่สำรวจ 500 ราย สุ่มตัวอย่างมาสัมภาษณ์ได้จำนวน 75 ราย

3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสัมภาษณ์ มี 2 ลักษณะ คือ แบบปลายปิดและแบบปลายเปิด ข้อดีของแบบสัมภาษณ์ คือ สามารถสัมภาษณ์ผู้ขายและผู้บริโภคนมแต่ละรายได้อย่างลึกซึ้ง อำนาจความสะดวกโดยผู้ให้ข้อมูลไม่ต้องอ่านการสัมภาษณ์เป็นไปในลักษณะการพูดคุย ไม่กดดันให้ตอบคำถาม จึงได้ข้อมูลที่เป็นจริงมากที่สุด

3.3.2 วิธีดำเนินการสร้างแบบสัมภาษณ์และลักษณะของแบบสัมภาษณ์

1. ศึกษาหัวข้อวิจัยและศึกษาเอกสารในการสร้างเครื่องมือ เพื่อกำหนดประเด็น และขอบเขตของแบบสัมภาษณ์

2. ดำเนินการสร้างแบบสัมภาษณ์

3. นำแบบสัมภาษณ์ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญ

3 ท่านดังนี้

1. อาจารย์ดร.ภักพงศ์ ปวงสุข

2. อาจารย์จำลอง ศรีสุวรรณ

3. อาจารย์ปิยะนารด จันทร์เล็ก

4. นำแบบสัมภาษณ์มาแก้ไขตามที่ผู้เชี่ยวชาญแนะนำโดยผู้เชี่ยวชาญมีข้อเสนอแนะ

ดังนี้ การย่อหน้าหัวกระดาษและระยะขอบกระดาษซ้ายขวา ควรมีการปรับภาษาให้มีการ สอดคล้องกัน มีการแนะนำการสัมภาษณ์ต้องเข้าใจในเรื่องของการพูด เข้าใจกับเนื้อหาที่จะ สัมภาษณ์ให้คนอื่นได้เข้าใจง่ายขึ้น แนะนำการเลือกสัญลักษณ์มาใช้ในแบบสัมภาษณ์ หัวข้อ เกี่ยวกับระดับความรู้และความเข้าใจ และระดับผลกระทบของไข้หวัดนกควรใช้ค้วหนังสือปกคิไม่ ต้องทำให้เป็นตัวหนา โดยแบบสัมภาษณ์แบ่งออกเป็น 3 ตอนดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลเบื้องต้นของผู้ขายและผู้บริโภค เนื้อเ้าในตลาดเข้มเจริญ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับผลกระทบของโรคไข้หวัดนกที่มีต่อ ผู้ขายและผู้บริโภคเนื้อเ้าในตลาดเข้มเจริญ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 3 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลปัญหาและข้อเสนอแนะต่าง ๆ ของผู้ขายและผู้บริโภคเนื้อเ้าในตลาดเข้มเจริญ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

3.3.3 วิธีการดำเนินการสัมภาษณ์

ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ผู้ขายและผู้บริโภคเนื้อเ้าในตลาดเข้มเจริญ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร สัมภาษณ์ด้วยตนเองระหว่าง วันที่ 20-25 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2550 โดยการสัมภาษณ์ผู้ขายเ้า 8 ราย และผู้บริโภคจำนวน 75 ราย

3.3.4 วิธีวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์โดยนำแบบสัมภาษณ์มาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ จัดเตรียมข้อมูลก่อนวิเคราะห์ โดยการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนที่เป็นข้อมูลที่ได้ผู้ตอบแบบปลายปิด วิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ เรื่อง เพศ อายุ สถานภาพ เชื้อชาติ ศาสนา อาชีพ และรายได้ของผู้ชายและผู้บริโภคในตลาดเอ็มเจริญ นำเสนอข้อมูลเป็นค่าความถี่และค่าร้อยละ (บุญชม ศรีสะอาด, 2541 : 101-103)

สูตรการหาค่าร้อยละ

$$\text{สูตร} = \frac{X}{n} \times 100$$

เมื่อ X = จำนวนผู้ตอบสัมภาษณ์

n = จำนวนประชากรแบบสุ่ม

2) แบบสัมภาษณ์ เรื่อง ผลกระทบของโรคไข้หวัดนกที่มีต่อผู้ชายและผู้บริโภคเนื้อไก่ในตลาดเอ็มเจริญ นำเสนอข้อมูลเป็นจำนวนค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความรู้/ความเข้าใจ รวมทั้งจัดลำดับของระดับความรู้/ความเข้าใจ ซึ่งสามารถแปลความหมายของค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์โดยใช้สูตรและเกณฑ์ดังนี้ (ธานีรินทร์ ศิลป์จารุ, 2549 : 101)

การหาค่าเฉลี่ยในแต่ละหัวข้อโดยใช้สูตรดังนี้

สูตรการหาค่าเฉลี่ย

$$\text{สูตร} \quad \bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

$\bar{x}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนรวมทั้งหมดในกลุ่ม

n แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

ระดับคะแนนเฉลี่ยให้ประมาณค่าระดับความรู้ความเข้าใจ

- 5 หมายถึง ความรู้/ความเข้าใจในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง ความรู้/ความเข้าใจในระดับมาก
- 3 หมายถึง ความรู้/ความเข้าใจในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง ความรู้/ความเข้าใจในระดับน้อย
- 1 หมายถึง ความรู้/ความเข้าใจในระดับน้อยที่สุด

การแปลค่าคะแนนเฉลี่ยที่ได้ใช้เกณฑ์ของ (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2549 : 101) ดังนี้

- คะแนนเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง ผลกระทบในระดับมากที่สุด
- คะแนนเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง ผลกระทบในระดับมาก
- คะแนนเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง ผลกระทบในระดับปานกลาง
- คะแนนเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง ผลกระทบในระดับน้อย
- คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง ผลกระทบในระดับน้อยที่สุด

3) ข้อเสนอแนะของผู้ชายและผู้บริโภคนื้อไก่ในตลาดเข้มนเจริญ นำเสนอข้อมูลเป็นจำนวนค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลกระทบด้านสุขภาพและสุขอนามัย และผลกระทบด้านเศรษฐกิจ รวมอยู่ในข้อที่ 2

บทที่ 4

ผลการวิจัยและวิจารณ์ผล

4.1 ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องการศึกษาผลกระทบของโรคไข้หวัดนกที่มีต่อผู้ขายและผู้บริโภคเนื้อไก่ในตลาดเข้มเจริญ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร มีดังนี้

1. ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับผู้ขายเนื้อไก่ในตลาดเข้มเจริญ
2. ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับผู้บริโภคเนื้อไก่ในตลาดเข้มเจริญ
3. ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบของโรคไข้หวัดนกที่มีต่อผู้ขายและผู้บริโภคเนื้อไก่
  - 2.1 ด้านความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก
  - 2.2 ด้านสุขภาพและสุขอนามัย
  - 2.3 ด้านเศรษฐกิจ
4. ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก

4.1.1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ขายเนื้อไก่ในตลาดเข้มเจริญ

จากการศึกษาผู้ขายเนื้อไก่ในตลาดเข้มเจริญ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร พบว่ามีผู้ขายเนื้อไก่ในตลาดเข้มเจริญส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 37.50 นอกนั้นเป็นเพศชาย (ร้อยละ 62.50) ผู้ขายเนื้อไก่ในตลาดเข้มเจริญส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี (ร้อยละ 62.50) รองลงมา มีอายุระหว่าง 21-30 ปี (ร้อยละ 37.50) มีสถานภาพสมรส (ร้อยละ 87.50) รองลงมา มีสถานภาพโสด (ร้อยละ 12.50) ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 50.00) รองลงมา คือระดับมัธยมศึกษา (ร้อยละ 37.50) ระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 12.50) ผู้ขายเนื้อไก่มีเชื้อชาติไทย ทั้งหมด (ร้อยละ 100.00) และนับถือศาสนาพุทธ (ร้อยละ 75.00) รองลงมานับถือศาสนาอิสลาม (ร้อยละ 25.00) ผู้ขายเนื้อไก่มีอาชีพหลัก (ร้อยละ 100.00) และมีอาชีพเสริม (ร้อยละ 12.50) รายได้ในการขายเนื้อไก่ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 10,001-15,000 บาท (ร้อยละ 25.00) รองลงมา 15,001-20,000 บาท (ร้อยละ 25.00) 25,001-25,000 บาท (ร้อยละ 25.00) และมีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 25,000 บาท (ร้อยละ 25.00) ดังตารางที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ขายเนื้อไก่ในตลาดเข้มเจริญ

รายการ	จำนวน (n = 8)	ร้อยละ
เพศ		
หญิง	5	37.50
ชาย	3	62.50
อายุ (ปี)		
21 – 30	3	37.50
31 – 40	5	62.50
สถานภาพ		
โสด	1	12.50
สมรส	7	87.50
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	1	12.50
มัธยมศึกษา	3	37.50
ปริญญาตรี	4	50.00
เชื้อชาติ		
ไทย	8	100.00
ศาสนา		
พุทธ	6	75.00
อิสลาม	2	25.00
อาชีพหลัก		
ขายเนื้อไก่	8	100.00
อาชีพเสริม		
ขายของชำ	1	12.50
รายได้		
10,001-15,000	2	25.00
15,001-20,000	2	25.00
25,001-25,000	2	25.00
มากกว่า 25,000	2	25.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.2 ความรู้/ความเข้าใจเรื่องโรคไข้หวัดนกของผู้ขายเนื้อไก่

ระดับความรู้/ความเข้าใจที่เกี่ยวกับผลกระทบของโรคไข้หวัดนกที่มีต่อผู้ขายเนื้อไก่ในตลาดเข้มนเจริญ พบว่าผู้ขายเนื้อไก่มีความรู้/ความเข้าใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.50 - 4.49$) 3 รายการ คือ 1) ได้รับความรู้เรื่องไข้หวัดนกจากรายการโทรทัศน์ 2) แหล่งที่ซื้อที่มีความน่าเชื่อถือ 3) มีการรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์สัตว์ปีก ($\bar{x} = 4.12, 4.00$ และ 3.75) รองลงมาระดับความรู้/ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.50 - 3.49$) 8 รายการ คือ 1) ผลิตภัณฑ์สัตว์ปีกที่ซื้อมามีการรับรองคุณภาพ 2) ฟาร์มที่เลี้ยงเป็นเขตปลอดโรค 3) ป้องกันโรกระหว่างขนส่งผลิตภัณฑ์สัตว์ปีก 4) ป้องกันตัวเองจากเชื้อไข้หวัดนก 5) ทำความสะอาดแผงค้าและอุปกรณ์ 6) มีการป้องกันโรคภายในฟาร์มที่เลี้ยงไก่ 7) รู้จักหรือมีความรู้เรื่องไข้หวัดนก 8) สร้างความมั่นใจในสินค้ากับลูกค้า ($\bar{x} = 3.37, 3.37, 3.25, 3.13, 3.13, 3.13, 2.88$ และ 2.80 ตามลำดับ) ระดับความรู้/ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 1.50 - 2.49$) 8 รายการ คือ 1) ทราบสาเหตุของโรคไข้หวัดนก 2) ทราบอาการของโรคไข้หวัดนก 3) ทราบการป้องกันโรคไข้หวัดนก 4) ได้รับข้อมูลเรื่องไข้หวัดนกจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ 5) ให้ข้อมูลเรื่องไข้หวัดนกกับลูกค้า 6) ได้รับข้อมูลเรื่องไข้หวัดนกจากรายการวิทยุ 7) ได้รับข้อมูลเรื่องไข้หวัดนกจากหนังสือพิมพ์ 8) สถานการณ์ของโรคไข้หวัดนก ($\bar{x} = 2.38, 2.38, 2.38, 2.13, 2.13, 1.88, 1.80$ และ 1.63 ตามลำดับ) ระดับความรู้/ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{x} = 1.00 - 1.49$) 1 รายการ คือ ได้รับข้อมูลเรื่องไข้หวัดนกจากวารสารวิชาการ ($\bar{x} = 1.38$) ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ความรู้/ความเข้าใจเรื่องไข้หวัดนกของผู้ขายเนื้อไก่

รายการ	ค่าเฉลี่ย	จำนวน n=8	
		ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความรู้/ความเข้าใจ
1. ได้รับข้อมูลเรื่องไข้หวัดนกจากรายการโทรทัศน์	4.12	0.83	มาก
2. แหล่งที่ซื้อที่มีความน่าเชื่อถือ	4.00	0.53	มาก
3. มีการรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์สัตว์ปีก	3.75	0.70	มาก
4. ผลิตภัณฑ์สัตว์ปีกที่ซื้อมามีการรับรองคุณภาพ	3.37	0.92	ปานกลาง
5. ฟาร์มที่เลี้ยงเป็นเขตปลอดโรค	3.37	0.92	ปานกลาง
6. การป้องกันโรกระหว่างขนส่งผลิตภัณฑ์สัตว์ปีก	3.25	0.70	ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ต่อสาธารณะ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2 (ต่อ)

รายการ	ค่าเฉลี่ย	จำนวน n = 8	
		ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความรู้/ความเข้าใจ
7. การป้องกันตัวเองจากเชื้อไข้หวัดนก	3.13	1.13	ปานกลาง
8. ทำความสะอาดแผงค้ำและอุปกรณ์	3.13	1.13	ปานกลาง
9. มีการป้องกันโรคภายในฟาร์มที่เลี้ยงไก่	3.13	0.64	ปานกลาง
10. รู้จักหรือมีความรู้เรื่องไข้หวัดนก	2.88	0.35	ปานกลาง
11. สร้างความมั่นใจในสินค้ากับลูกค้า	2.80	1.58	ปานกลาง
12. ทราบสาเหตุของโรคไข้หวัดนก	2.38	0.74	น้อย
13. ทราบอาการของโรคไข้หวัดนก	2.38	0.74	น้อย
14. ทราบการป้องกันโรคไข้หวัดนก	2.38	0.74	น้อย
15. ได้รับข้อมูลเรื่องไข้หวัดนกจากเจ้าหน้าที่รัฐ	2.13	1.13	น้อย
16. ให้ข้อมูลเรื่องไข้หวัดนกกับลูกค้า	2.13	1.00	น้อย
17. ได้รับข้อมูลเรื่องไข้หวัดนกจากรายการวิทยุ	1.88	1.00	น้อย
18. ได้รับข้อมูลเรื่องไข้หวัดนกจากหนังสือพิมพ์	1.80	1.03	น้อย
19. สถานการณ์ของโรคไข้หวัดนก	1.63	0.74	น้อย
20. ได้รับข้อมูลเรื่องไข้หวัดนกจากวารสารวิชาการ	1.38	0.74	น้อยที่สุด

4.1.3 ผลกระทบด้านสุขภาพและสุขอนามัยของโรคไข้หวัดนกที่มีต่อผู้ขายเนื้อไก่

ระดับผลกระทบของโรคไข้หวัดนกด้านสุขภาพและสุขอนามัยของผู้ขายเนื้อไก่ในตลาดเข้มเจริญ พบว่าผู้ขายเนื้อไก่ได้รับผลกระทบด้านสุขภาพและสุขอนามัยในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.50 - 3.49$) 5 รายการ คือ 1) เลือกซื้อผลิตภัณฑ์จากแหล่งผลิต 2) เข้มงวดระมัดระวังขณะรับซื้อและขนส่งจากแหล่งผลิต 3) สนใจข่าวสารการระบาดและผลกระทบของไข้หวัดนกที่มีต่อการจำหน่ายผลิตภัณฑ์สัตว์ปีก 4) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับไข้หวัดนก 5) หากความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับไข้หวัดนก ($\bar{x} = 3.00, 2.75, 2.75, 2.50, 2.50$ และ 2.50 ตามลำดับ) และมีผลกระทบในระดับน้อย ($\bar{x} = 1.50 - 2.49$) 6 รายการ 1) โรคไข้หวัดนกมีผลกระทบต่อสุขภาพจิตของท่าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 2) วิดกกังวลเกี่ยวกับการระบาดของโรคไข้หวัดนกต่อการขายผลิตภัณฑ์จากสัตว์ปีกของท่าน
 3) คุณแลความสะอาดแผงที่ขาย 4) แนะนำหรือถ่ายทอดความรู้ต่อเพื่อนผู้ขายและผู้บริโภคที่เป็นลูกค้าของท่าน 5) รมั้คระวังขณะสัมผัสเนื้อไก่ 6) การระวังรักษาสุขภาพของท่าน ($\bar{x}$ = 2.25, 2.13, 2.00, 1.80, 1.62 และ 1.50 ตามลำดับ) ผลกระทบในระดับน้อยที่สุด ($\bar{x}$ = 1.00 – 1.49)
 2 รายการ คือ 1) ตรวจสอบสุขภาพประจำปี 2) โรคไข้หวัดนามีผลกระทบต่อสุขภาพจิตของท่าน ($\bar{x}$ = 1.38 และ 1.30) ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลกระทบด้านสุขภาพและสุขอนามัยของโรคไข้หวัดนกที่มีต่อผู้ขายเนื้อไก่

รายการ	ค่าเฉลี่ย	จำนวน n=8	
		ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับผลกระทบ
1. เลือกซื้อผลิตภัณฑ์จากแหล่งผลิต	3.00	0.53	ปานกลาง
2. เข้มงวดระมัดระวังขณะรับซื้อและขนส่งจากแหล่งผลิต	2.75	0.46	ปานกลาง
3. สนใจข่าวสารการระบาดและผลกระทบของไข้หวัดนกที่มีต่อการจำหน่ายผลิตภัณฑ์สัตว์ปีก	2.75	0.71	ปานกลาง
4. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับไข้หวัดนก	2.50	0.53	ปานกลาง
5. หาคำความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับไข้หวัดนก	2.50	0.53	ปานกลาง
6. โรคไข้หวัดนามีผลกระทบต่อสุขภาพจิต	2.25	0.46	น้อย
7. วิดกกังวลเกี่ยวกับการระบาดของโรคไข้หวัดนกต่อการขายผลิตภัณฑ์จากสัตว์ปีกของท่าน	2.13	0.64	น้อย
8. คุณแลความสะอาดแผงที่ขาย	2.00	0.92	น้อย
9. แนะนำหรือถ่ายทอดความรู้ต่อเพื่อนผู้ขายและผู้บริโภคที่เป็นลูกค้าของท่าน	1.80	0.70	น้อย
10. รมั้คระวังขณะสัมผัสเนื้อไก่	1.62	0.74	น้อย
11. ระวังรักษาสุขภาพของท่าน	1.50	0.53	น้อย
12. ตรวจสอบสุขภาพประจำปี	1.38	0.52	น้อยที่สุด
13. โรคไข้หวัดนามีผลกระทบต่อสุขภาพจิต	1.30	0.46	น้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารทงวนเวลาสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.4 ผลกระทบด้านเศรษฐกิจของโรคไข้หวัดนกที่มีต่อผู้ขายเนื้อไก่

ระดับผลกระทบของโรคไข้หวัดนกด้านเศรษฐกิจของผู้ขายเนื้อไก่ในตลาดเข้มเจริญ พบว่าผู้ขายเนื้อไก่ได้รับผลกระทบด้านเศรษฐกิจในระดับมาก ($\bar{x} = 3.50 - 4.49$) 2 รายการ คือ 1) ปริมาณผลิตภัณฑ์จากแหล่งผลิต 2) ต้นทุนการขายผลิตภัณฑ์ ($\bar{x} = 3.80$ และ 3.80) ผลกระทบด้านเศรษฐกิจในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.50 - 3.49$) 7 รายการ คือ 1) โรคไข้หวัดนกมีผลกระทบต่อประกอบการอาชีพ 2) ราคาผลิตภัณฑ์ที่ท่านขาย 3) ความยุ่งยากในการขายหรือเรียกลูกค้า 4) ราคาผลิตภัณฑ์จากแหล่งผลิต 5) ปริมาณผลิตภัณฑ์จากแหล่งผลิต 6) คัดเลือกผลิตภัณฑ์ที่ได้คุณภาพและมีการรับรอง 7) สร้างความมั่นใจให้กับลูกค้าที่ซื้อผลิตภัณฑ์จากร้านของท่าน ($\bar{x} = 3.30, 13.13, 3.13, 3.13, 3.00, 2.80$ และ 2.50) ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลกระทบด้านเศรษฐกิจของโรคไข้หวัดนกที่มีต่อผู้ขายเนื้อไก่

รายการ	ค่าเฉลี่ย	จำนวน n=8	
		ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับผลกระทบ
1. ปริมาณผลิตภัณฑ์จากแหล่งผลิต	3.80	0.89	มาก
2. ต้นทุนการขายผลิตภัณฑ์	3.80	0.46	มาก
3. โรคไข้หวัดนกมีผลกระทบต่อประกอบการอาชีพ	3.30	0.46	ปานกลาง
4. ราคาผลิตภัณฑ์ที่ท่านขาย	3.13	0.46	ปานกลาง
5. ความยุ่งยากในการขายหรือเรียกลูกค้า	3.13	0.46	ปานกลาง
6. ราคาผลิตภัณฑ์จากแหล่งผลิต	3.13	0.35	ปานกลาง
7. ปริมาณผลิตภัณฑ์จากแหล่งผลิต	3.00	0.53	ปานกลาง
8. การคัดเลือกผลิตภัณฑ์ที่ได้คุณภาพและมีการรับรอง	2.80	0.70	ปานกลาง
9. การสร้างความมั่นใจให้กับลูกค้าที่ซื้อผลิตภัณฑ์จากร้านของท่าน	2.50	0.53	ปานกลาง

4.1.5 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้บริโภคเนื้อไก่ในตลาดเข้มเจริญ

จากการศึกษาผู้บริโภคเนื้อไก่ในตลาดเข้มเจริญ เขตตลาดกระบี่ กรุงเทพมหานคร พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 62.00) ที่เหลือเป็นเพศชาย (ร้อยละ 37.30) และมีอายุระหว่าง 31-40 ปี (ร้อยละ 52.00) รองลงมา มีอายุระหว่าง 21-30 ปี (ร้อยละ 36.00) มีอายุไม่จำกัดใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีทัศนคติเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระหว่าง 45 - 50 (ร้อยละ 5.30) มีอายุต่ำกว่า 20 ปี (ร้อยละ 4.00) และมีอายุ 51 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 2.70) ตามลำดับ มีสถานภาพสมรส (ร้อยละ 60.00) รองลงมามีสถานภาพโสด (ร้อยละ 29.30) และมีสถานภาพหย่าร้าง (ร้อยละ 10.70) ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 26.70) รองลงมามีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (ร้อยละ 21.30) มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ร้อยละ 21.30) การศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 17.30) และมีการศึกษาระดับการศึกษานอกโรงเรียน (ร้อยละ 1.30) ผู้บริโภคเนื้อไก่ส่วนใหญ่มีเชื้อชาติไทย (ร้อยละ - 98.70) รองลงมามีเชื้อชาติจีน (ร้อยละ 1.30) นับถือศาสนาพุทธ (ร้อยละ 89.30) รองลงมานับถือศาสนาอิสลาม (ร้อยละ 8.00) และศาสนาคริสต์ (ร้อยละ 2.70) ผู้บริโภคเนื้อไก่ในตลาดแฉ่มเจริญส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นพนักงานหน่วยงานเอกชน (ร้อยละ 33.30) รองลงมาคืออาชีพอื่นๆ (ร้อยละ 21.30) อาชีพนักเรียน/นักศึกษา (ร้อยละ 13.30) อาชีพแม่บ้าน (ร้อยละ 13.30) อาชีพส่วนตัว (ร้อยละ 12.00) อาชีพพ่อบ้าน (ร้อยละ 4.00) และอาชีพรับราชการ (ร้อยละ 2.70) และมีรายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 5,001-10,000 บาท (ร้อยละ 48.00) รองลงมามีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท (ร้อยละ 20.00) มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 10,001-15,000 บาท (ร้อยละ 24.00) มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 15,001-20,000 บาท (ร้อยละ 5.30) และมีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 20,000 บาท (ร้อยละ 2.70) ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้บริโภคเนื้อไก่ในตลาดแฉ่มเจริญ

รายการ	จำนวน (n = 75)	ร้อยละ
เพศ		
หญิง	47	62.70
ชาย	28	37.30
อายุ (ปี)		
ต่ำกว่า 20	3	4.00
21 - 30	27	36.00
31 - 40	39	52.00
41 - 50	4	5.30
51 ปีขึ้นไป	2	2.70
สถานภาพ		
โสด	22	29.30
สมรส	45	60.00
หย่า/หม้าย	8	10.70

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5 (ต่อ)

	รายการ	จำนวน (n = 75)	ร้อยละ
ระดับการศึกษา			
	ประถมศึกษา	20	26.70
	มัธยมต้น	16	21.30
	มัธยมปลาย	16	21.30
	อนุปริญญา	9	12.00
	ปริญญาตรี	13	17.30
	การศึกษานอกโรงเรียน	1	1.30
เชื้อชาติ			
	ไทย	74	98.70
	จีน	1	1.30
ศาสนา			
	พุทธ	67	89.30
	อิสลาม	6	8.00
	คริสต์	2	2.70
อาชีพ			
	พนักงานหน่วยงานเอกชน	25	33.30
	ขายอาหาร	16	21.30
	นักเรียน/นักศึกษา	10	13.30
	แม่บ้าน	10	13.30
	อาชีพส่วนตัว	9	12.00
	พ่อบ้าน	3	4.00
	รับราชการ	2	2.70
รายได้			
	ต่ำกว่า 5,000	20	20.00
	5,001-10,000	36	48.00
	10,001-15,000	18	24.00
	15,001-20,000	4	5.30
	มากกว่า 20,000	2	2.70

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สวชนไวสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.6 ความรู้/ความเข้าใจเรื่องไข้หวัดนกของผู้บริโภคเนื้อไก่

ระดับความรู้/ความเข้าใจที่เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกของผู้บริโภคเนื้อไก่ในตลาดแอ้มเจริญ พบว่าผู้บริโภคเนื้อไก่มีความรู้/ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.50 - 3.49$) 3 รายการ คือ 1) ได้รับความรู้เรื่องไข้หวัดนกจากรายการโทรทัศน์ 2) แหล่งที่ซื้อมีความน่าเชื่อถือ และ 3) การเลือกซื้อผลิตภัณฑ์สัตว์ปีก ($\bar{x} = 3.45, 2.73$ และ 2.57 ตามลำดับ) รองลงมา มีความรู้/ความเข้าใจระดับน้อย ($\bar{x} = 1.50 - 2.49$) 14 รายการ คือ 1) ความสะอาดของร้าน 2) มีการรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ 3) ความสะอาดของตลาดและแผงค้า 4) ได้รับความรู้เรื่องไข้หวัดนกจากหนังสือพิมพ์ 5) ความสะอาดของตลาด 6) ความสะอาดของผู้ขาย 7) ได้รับความรู้เรื่องไข้หวัดนกจากรายการวิทยุ 8) ทราบถึงการป้องกันโรคไข้หวัดนก 9) รู้จักหรือมีความรู้เรื่องไข้หวัดนก 10) ความเหมาะสมในการจัดแผงขายผลิตภัณฑ์สัตว์ปีก 11) ได้รับความรู้เรื่องไข้หวัดนกจากวารสารวิชาการ 12) ได้รับความรู้เรื่องไข้หวัดนกจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ 13) ทราบสาเหตุของโรคไข้หวัดนก และ 14) ทราบอาการของโรคไข้หวัดนก ($\bar{x} = 2.33, 2.30, 2.29, 2.14, 2.04, 2.02, 2.00, 1.90, 1.88, 1.84, 1.80, 1.73, 1.68$ และ 1.68 ตามลำดับ) มีระดับความรู้/ความเข้าใจน้อยที่สุด ($\bar{x} = 1.00 - 1.49$) 3 รายการ คือ 1) ราคาของผลิตภัณฑ์สัตว์ปีก 2) ทราบถึงสถานการณ์ของโรคไข้หวัดนก และ 3) การเลือกซื้อผลิตภัณฑ์สัตว์ปีก ($\bar{x} = 1.45, 1.41$ และ 1.34) ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ความรู้/ความเข้าใจเรื่องไข้หวัดนกของผู้บริโภคเนื้อไก่

รายการ	จำนวน n = 75		
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความรู้/ความเข้าใจ
1. ได้รับความรู้เรื่องไข้หวัดนกจากรายการโทรทัศน์	3.45	1.23	ปานกลาง
2. แหล่งที่ซื้อมีความน่าเชื่อถือ	2.73	0.99	ปานกลาง
3. การเลือกซื้อผลิตภัณฑ์สัตว์ปีก	2.57	0.85	ปานกลาง
4. ความสะอาดของร้าน	2.33	0.84	น้อย
5. มีการรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์	2.30	1.16	น้อย
6. ความสะอาดของตลาดและแผงค้า	2.29	1.06	น้อย
7. ได้รับความรู้เรื่องไข้หวัดนกจากหนังสือพิมพ์	2.14	1.01	น้อย
8. ความสะอาดของตลาด	2.04	1.01	น้อย
9. ความสะอาดและการแต่งกายของผู้ขาย	2.02	0.91	น้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 6 (ต่อ)

รายการ	ค่าเฉลี่ย	จำนวน n =75	
		ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความรู้/ความเข้าใจ
10. ได้รับความรู้เรื่องไข้หวัดนกจากรายการวิทยุ	2.00	1.03	น้อย
11. ทราบถึงการป้องกันโรคไข้หวัดนก	1.90	0.75	น้อย
12. รู้จักหรือมีความรู้เรื่องไข้หวัดนก	1.88	0.75	น้อย
13. ความเหมาะสมในการจัดแพคเกจผลิตภัณฑ์สัตว์ปีก	1.84	0.85	น้อย
14. ได้รับข้อมูลเรื่องไข้หวัดนกจากวารสาร	1.80	0.78	น้อย
15. ได้รับข้อมูลเรื่องไข้หวัดนกจากเจ้าหน้าที่	1.73	0.75	น้อย
16. ทราบสาเหตุของโรคไข้หวัดนก	1.68	0.73	น้อย
17. ทราบอาการของโรคไข้หวัดนก	1.68	0.71	น้อย
18. ราคาของผลิตภัณฑ์สัตว์ปีก	1.45	0.88	น้อยที่สุด
19. ทราบถึงสถานการณ์ของโรคไข้หวัดนก	1.41	0.59	น้อยที่สุด
20. การเลือกซื้อผลิตภัณฑ์สัตว์ปีก	1.34	0.62	น้อยที่สุด

4.1.7 ผลกระทบด้านสุขภาพและสุขอนามัยของโรคไข้หวัดนกที่มีต่อผู้บริโภคเนื้อไก่

ผลกระทบของโรคไข้หวัดนกด้านสุขภาพและสุขอนามัยของผู้บริโภคเนื้อไก่ในตลาดเข้มเจริญ พบว่าได้รับผลกระทบด้านสุขภาพและสุขอนามัยในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.50 - 3.49$) 1 รายการ คือ การตัดสินใจเลือกบริโภคผลิตภัณฑ์จากสัตว์ปีก ($\bar{x} = 2.64$) และมีผลกระทบรองลงมาในระดับน้อย ($\bar{x} = 1.50 - 2.49$) 12 รายการ คือ 1) หาคความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับไข้หวัดนก 2) ความสนใจข่าวสารการระบาดและผลกระทบของไข้หวัดนก 3) หาคความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกที่มีต่อสุขภาพอนามัย 4) ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการระบาดของโรคไข้หวัดนก 5) มีการตื่นตัวและตระหนักถึงผลกระทบของไข้หวัดนกดต่อสุขภาพ 6) แนะนำหรือถ่ายทอดความรู้เฝ้าระวังเกี่ยวกับเรื่องไข้หวัดนกดต่อครอบครัวและเพื่อนบ้าน 7) หลีกเลี่ยงการสัมผัสสัตว์ปีก 8) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับไข้หวัดนก 9) โรคไข้หวัดนกดมีผลกระทบต่อสุขภาพจิต 10) การดูแลความสะอาดในบริเวณบ้าน เช่น ชายคา ลานหน้าบ้าน ฯลฯ 11) สัมผัสเนื้อไก่สดขณะซื้อ และ 12) สัมผัสเนื้อไก่สดในช่วงของการปรุง-อาหาร ($\bar{x} = 1.06, 2.06, 1.89, 1.89, 1.88, 1.85, 1.80, 1.78, 1.60, 1.58, 1.52$ และ 1.50 ตามลำดับ) ส่วนผลกระทบด้านสุขภาพและสุขอนามัยในระดับน้อยที่สุด ($\bar{x} = 1.00-1.49$) 2 รายการ คือ 1) ปรุงอาหารให้สุกก่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานที่วารสารศึกษาทางนป ไม่เอาแบบฉบับไปแจ้งโรงเรียนต้นฉบับการคำ
ไม่วารณใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บริโภคนและ 2) คุณลักษณะอากาศอุปกรณ์หลังการใช้ ($\bar{x}$ = 1.48 และ 1.42) ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ผลกระทบด้านสุขภาพและสุขอนามัยของโรคไข้หวัดนกที่มีต่อผู้บริโภคเนื้อไก่

รายการ	ค่าเฉลี่ย	จำนวน n=75	
		ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับผลกระทบ
1. ตัดสินใจเลือกบริโภคผลิตภัณฑ์จากสัตว์ปีก	2.64	0.74	ปานกลาง
2. หาคำความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับไข้หวัดนก	2.06	0.85	น้อย
3. ความสนใจข่าวสารการระบาดและผลกระทบของไข้หวัดนก	2.06	0.75	น้อย
4. หาคำความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกที่มีต่อสุขภาพอนามัย	1.89	0.70	น้อย
5. ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการระบาดของโรคไข้หวัดนกที่มีผลต่อท่านและครอบครัว	1.89	0.64	น้อย
6. ตื่นตัวและตระหนักถึงผลกระทบของไข้หวัดนกต่อสุขภาพ	1.88	0.69	น้อย
7. แนะนำหรือถ่ายทอดความรู้ใ้ระวังเกี่ยวกับเรื่องไข้หวัดนกต่อครอบครัวและเพื่อนบ้าน	1.85	0.87	น้อย
8. หลีกเลี่ยงการสัมผัสสัตว์ปีก	1.80	0.91	น้อย
9. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับไข้หวัดนก	1.78	0.67	น้อย
10. โรคไข้หวัดนกมีผลกระทบต่อสุขภาพจิต	1.60	0.63	น้อย
11. การดูแลความสะอาดในบริเวณบ้าน เช่น ชายคา ลานหน้าบ้าน ฯลฯ	1.58	0.67	น้อย
12. การสัมผัสเนื้อไก่สดขณะซื้อ	1.52	0.60	น้อย
13. การสัมผัสเนื้อไก่สดในช่วงของการปรุงอาหาร	1.50	0.62	น้อย
14. การปรุงอาหารให้สุกก่อนบริโภค	1.48	0.66	น้อยที่สุด
15. การดูแลความสะอาดอุปกรณ์หลังการใช้	1.42	0.61	น้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.8 ผลกระทบด้านเศรษฐกิจของโรคไข้หวัดนกที่มีต่อผู้บริโภคนเนื้อไก่

ระดับผลกระทบโรคไข้หวัดนกด้านเศรษฐกิจของผู้บริโภคนเนื้อไก่ในตลาดเข้ม-เจริญ พบว่า มีผลกระทบด้านเศรษฐกิจอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.50-3.49$) 3 รายการ คือ 1) เปลี่ยนไปบริโภคเนื้อสัตว์ชนิดอื่นทดแทน 2) ราคาของผลิตภัณฑ์สัตว์ปีก 3) คุณภาพของผลิตภัณฑ์จากสัตว์ปีก ($\bar{x} = 3.17, 2.84$ และ 2.72 ตามลำดับ) และมีผลกระทบในระดับน้อย ($\bar{x} = 1.00 - 1.49$) 1 รายการ คือ ปริมาณการซื้อผลิตภัณฑ์จากสัตว์ปีกเพื่อบริโภค ($\bar{x} = 2.46$) ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ผลกระทบด้านเศรษฐกิจของโรคไข้หวัดนกที่มีต่อผู้บริโภคนเนื้อไก่

รายการ	จำนวน n =75		
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับผลกระทบ
1. เปลี่ยนไปบริโภคเนื้อสัตว์ชนิดอื่นทดแทน	3.17	0.86	ปานกลาง
2. ราคาของผลิตภัณฑ์สัตว์ปีก	2.84	0.73	ปานกลาง
3. คุณภาพของผลิตภัณฑ์จากสัตว์ปีก	2.72	0.86	ปานกลาง
4. ปริมาณการซื้อผลิตภัณฑ์จากสัตว์ปีกเพื่อบริโภค	2.46	0.72	น้อย

4.2 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของผู้ขายและผู้บริโภคนเนื้อไก่ในตลาดเข้มเจริญ

ผลกระทบโรคไข้หวัดนกที่มีต่อผู้ขายและผู้บริโภคนเนื้อไก่ในตลาดเข้มเจริญ เขต-ลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร พบว่าครั้งแรกที่มีกระแสข่าวเรื่องไข้หวัดนกไม่ว่าจะเป็นสื่อจากโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ คำพูดจากปากสู่ปาก เกี่ยวกับเรื่องไข้หวัดนกทำให้เกิดผลกระทบต่อพ่อค้าแม่ค้าและรวมถึงผู้บริโภค ทำให้เกิดผลกระทบหลายด้านไม่ว่าจะเป็นด้านของราคาเนื้อไก่ทำให้การจำหน่ายตกต่ำส่วนผู้บริโภคนเนื้อไก่ลดน้อยลง เนื่องจากกลัวติดเชื้อไข้หวัดนก จึงทำให้ผู้บริโภคนเนื้อไก่หันไปบริโภคเนื้อชนิดอื่นที่ไม่ใช่เนื้อสัตว์ปีก เช่น เนื้อหมู เนื้อปลา เป็นส่วนใหญ่ ในด้านพ่อค้าแม่ค้าที่จำหน่ายสัตว์ปีกให้เหตุผลว่ากระแสข่าวที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับไข้หวัดนก ทำให้ไม่สามารถขายเนื้อไก่ได้สีเท่าที่ควร ไม่ว่าจะจากสาเหตุผลใดก็ตาม(5 ราย)

การศึกษาถึงผลกระทบของโรคไข้หวัดนกในช่วงที่เกิดโรคไข้หวัดนกจะไม่ค่อยมีผู้บริโภคนเนื้อสัตว์ปีก แต่จะบริโภคเนื้อสัตว์ชนิดอื่นทดแทน (8 ราย) ดังที่บริโภคกล่าวว่า “ไม่กล้ากินไก่กลัวติดเชื้อไข้หวัดนก เลยหันไปกินเนื้อชนิดอื่นดีกว่าคิดว่าน่าจะปลอดภัย”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากที่ได้ศึกษาถึงผลกระทบของผู้ขายและผู้บริโภคเนื้อไก่ส่วนใหญ่แล้ว จะขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องไข้หวัดนก เช่นด้านสาเหตุ อาการ การติดต่อ การป้องกัน (9 ราย) ดังที่ผู้บริโภคทำการกล่าวว่า “รัฐบาลควรมีการให้ความรู้แต่ละด้านให้มากกว่านี้ และให้เข้าตรวจตลาดเป็นประจำ” มีบางกลุ่มที่มีความรู้เรื่องไข้หวัดนกแค่เพียงการทำให้เนื้อสัตว์สุกก็สามารถป้องกันโรคไข้หวัดนกได้ (7 ราย)

จากการศึกษาหลังจากที่รัฐบาลเข้ามาให้ความรู้จากการประชาสัมพันธ์ การให้ความรู้เรื่องไข้หวัดนก ทางโทรทัศน์ วิทยุ วารสาร ทำให้ผู้ขายและผู้บริโภคเนื้อไก่มีความรู้ความเข้าใจและทำให้ผู้บริโภคมีความมั่นใจในการบริโภคเนื้อไก่ เพราะร้านแต่ร้านที่ขายผลิตภัณฑ์สัตว์ปีกมีใบรับรองคุณภาพจากกระทรวงสาธารณสุข (11 ราย) ผู้บริโภคกล่าวว่า “ไข้หวัดนกติดต่อถึงคนนั้นยากถ้ามีการป้องกัน โดยทำความสะอาดก่อนและหลังจากการสัมผัสเนื้อไก่และการนำไปปรุงให้สุกก่อนบริโภคทุกครั้งแค่นี้ก็ป้องกันไข้หวัดนกได้” ดังนั้นรัฐบาลควรมีการควบคุมสถานที่หรือบริเวณของการแพรร่เนื้อไก่เพื่อประชาชนเกิดความมั่นใจและพึงพอใจในการบริโภคเนื้อสัตว์ปีก (5 ราย) ดังที่ผู้บริโภคกล่าวว่า “ช่วงนี้ก็กินไก่เหมือนเดิมเพราะยังไม่เห็นบุคคลในเขตตลาดกระบังคิดซื้อโรคสัตว์ปีก”

4.3 วิจัยรณผล

จากการศึกษาพบว่าผลกระทบของโรคไข้หวัดนกที่มีต่อผู้บริโภคเนื้อไก่ในตลาดเข้มเจริญส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีช่วงอายุระหว่าง 31-40 ปี โดยทั่วไปแล้วมีสถานภาพสมรส ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา มีเชื้อชาติไทย นับถือศาสนาพุทธ ส่วนใหญ่แล้วมีอาชีพพนักงานหน่วยงานเอกชน มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 5,001-10,000 บาท

ผู้ขายเนื้อไก่ในตลาดเข้มเจริญส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ส่วนใหญ่มีช่วงอายุระหว่าง 31-40 ปี โดยทั่วไปแล้วมีสถานภาพสมรส มีระดับการศึกษาชั้นปริญญาตรี มีเชื้อชาติไทยนับถือศาสนาพุทธ อาชีพหลักขายเนื้อไก่ มีรายได้ต่อเดือน 25,000 บาทขึ้นไป

การศึกษาผลกระทบของโรคไข้หวัดนกที่มีต่อผู้ขายเนื้อไก่ในตลาดเข้มเจริญ ในด้านต่างๆ สามารถวิจัยรณผลมีดังนี้

ด้านความรู้/ความเข้าใจ พบว่า ผู้ขายได้รับผลกระทบในระดับมาก ($\bar{x} = 3.50 - 4.49$) ส่วนใหญ่ได้รับความรู้เรื่องไข้หวัดนกจากรายการโทรทัศน์ แหล่งที่ซื้อเนื้อไก่มีความน่าเชื่อถือและมีการรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์สัตว์ปีกทำให้เกิดความมั่นใจในการซื้อมากขึ้น ซึ่งกรมปศุสัตว์กระทรวงสาธารณสุข (2546 : 1) ได้กล่าวถึงสาเหตุการเกิดจากโรคไข้หวัดนกจากเชื้อไวรัส ควรป้องกันด้วยการหลีกเลี่ยงการสัมผัสสัตว์ปีกที่มีอาการป่วยหากต้องสัมผัสสัตว์ปีกในระยะมีการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบาคในพื้นที่ ให้สวมหน้ากากอนามัย สวมถุงมือหากมีอาการเป็นไข้ ไอหรือสงสัยว่าติดเชื้อควรพบแพทย์

ด้านสุขภาพและสุขอนามัย พบว่า ผู้ชายเนื้อไก่ได้รับผลกระทบในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.50 - 3.49$) ส่วนใหญ่จะเลือกซื้อผลิตภัณฑ์จากแหล่งผลิตที่มีความปลอดภัย ความเข้มงวด รมั้กระวังขณะรับซื้อและขนส่งจากแหล่งผลิต และสนใจข่าวสารการระบาคและผลกระทบของไข้หวัดนกที่มีต่อ

การจำหน่ายผลิตภัณฑ์สัตว์ปีก ซึ่งมรคต ดันคิเจริญ (2548 : 42) กล่าวไว้ว่าควรมีการให้คำแนะนำวิธีการป้องกันตนเองแก่ผู้เลี้ยง ผู้ฆ่า และผู้สัมผัสสัตว์ปีก ก่อนและหลังสัมผัสควรมา การทำความสะอาดทุกครั้ง และการทำให้สุกควรให้ความร้อนสูงกว่า 70 องศา เพื่อป้องกันเชื้อโรคไข้หวัดนก

ด้านเศรษฐกิจ พบว่า ผู้ชายเนื้อไก่ได้รับผลกระทบในระดับมาก ($\bar{x} = 3.50 - 4.49$) คือ ปริมาณผลิตภัณฑ์จากแหล่งผลิตและต้นทุนการขายผลิตภัณฑ์ ทำให้การขายผลิตภัณฑ์สัตว์ปีก ลดลงและทำให้ขาดทุนในการลงทุน สอดคล้องกับสุวาร์คน์ เกษราพันธ์ (2548 : 58) ได้กล่าวถึง สถานการณ์ไข้หวัดนกทำให้การขายผลิตภัณฑ์สัตว์ปีกลดลง เพราะผู้บริโภคส่วนใหญ่หันไป บริโภคเนื้อสัตว์ชนิดอื่นและทำให้การส่งออกต่างประเทศลดลงไปด้วย

การศึกษาผลกระทบของโรคไข้หวัดนกที่มีต่อผู้บริโภคเนื้อไก่ในตลาดเข้มเจริญ ในด้าน ต่างๆ สามารถวิจารณ์ดังนี้

ด้านความรู้/ความเข้าใจ พบว่า ผู้บริโภคเนื้อไก่ได้รับผลกระทบในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.50 - 3.49$) คือ ได้รับความรู้เรื่องไข้หวัดนกจากสื่อทางรายการโทรทัศน์มาก แล้วแหล่งที่ซื้อ นั้นต้องมีความน่าเชื่อถือในคุณภาพของผลิตภัณฑ์ ซึ่งกรมปศุสัตว์กระทรวงสาธารณสุข (2546 : 1) ได้กล่าวถึงสาเหตุโรคไข้หวัดนกที่เกิดจากเชื้อไวรัส มีการป้องกันด้วยการหลีกเลี่ยงการสัมผัสสัตว์ ปีกที่มีอาการป่วยหากต้องสัมผัสสัตว์ปีกในระยะมีการระบาคในพื้นที่ ให้สวมหน้ากากอนามัย สวม ถุงมือหากมีอาการเป็นไข้ ไอหรือสงสัยว่าติดเชื้อควรพบแพทย์

ด้านสุขภาพและสุขอนามัย พบว่า ผู้บริโภคเนื้อไก่ได้รับผลกระทบในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.50 - 3.49$) คือ การตัดสินใจเลือกบริโภคผลิตภัณฑ์จากสัตว์ปีก ซึ่งสอดคล้องกับ มิชิ เท รคคิง จำกัค (2550 : 3) การเลือกซื้อเนื้อไก่ การเลือกซื้อเนื้อไก่ดูจากความสะดวก และต้องดูว่าเป็นไก่ แก่หรือไก่อ่อน เพราะจะเหมาะกับการปรุงอาหารแต่ละชนิดไม่เหมือนกัน แล้วที่สำคัญร้านที่ซื้อ ควรมีการรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์สัตว์ปีก ว่าปลอดภัยจากโรคไข้หวัดนก

ด้านเศรษฐกิจ พบว่า ผู้บริโภคได้รับผลกระทบในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.50-3.49$) ในช่วงเกิดโรคไข้หวัดนกมีการเปลี่ยนไปบริโภคเนื้อสัตว์ชนิดอื่นทดแทน เช่น เนื้อหมู ปลา เป็นต้น ราคาของผลิตภัณฑ์ถูกลง ทำให้ส่งผลกระทบต่อไปยังผู้เลี้ยง ไก่จนถึงผู้ขาย ซึ่งสอดคล้องกับมิชิเทรคคิง การค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จำกัด (2550 :4) กล่าวไว้ถึง การส่งออกไก่ไทยทำให้มีผลกระทบต่อด้านราคาก่อนเกิดเชื้อหวัดนกเคยส่งออกมีรายได้ 60,000 ล้านบาทต่อปี แต่ปัจจุบันมีการเกิดโรคระบาดทำให้ราคาลดลงทำให้เกิดผลเสียทั้งคู่เคียงคู่กันเป็นจำนวนมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุป

จากการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลกระทบของโรคไข้หวัดนกที่มีต่อผู้ขายและผู้บริโภคเนื้อไก่ ในตลาดแอ้มเจริญ เขตตลาดกระบ้ง กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์คือ ศึกษาข้อมูลพื้นฐานของผู้ขายและผู้บริโภคเนื้อไก่ ผลกระทบด้านความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก ด้านสุขภาพและสุขอนามัย ด้านเศรษฐกิจ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก ประชากรที่ใช้ในการทำวิจัยเป็นกลุ่มผู้ขายและผู้บริโภคในตลาดแอ้มเจริญ เขตตลาดกระบ้ง กรุงเทพมหานคร โดยมีผู้ขายเนื้อไก่จำนวน 5 ราย และผู้บริโภค 75 ราย โดยให้แบบสัมภาษณ์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลซึ่งลักษณะของแบบสัมภาษณ์แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ขายและผู้บริโภคเนื้อไก่ในตลาดแอ้มเจริญ ตอนที่ 2 สัมภาษณ์ผลกระทบของไข้หวัดนกที่มีต่อผู้ขายและผู้บริโภคเนื้อไก่ และตอนที่ 3 สัมภาษณ์ข้อเสนอแนะของผู้ขายและผู้บริโภคเนื้อไก่ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่แบบสัมภาษณ์ซึ่งมีทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์หาค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ย และหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ขายและผู้บริโภคเนื้อไก่ในตลาดแอ้มเจริญ

การศึกษาพบว่าผู้บริโภคเนื้อไก่ในตลาดแอ้มเจริญส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 62.70) ที่เหลือเป็นเพศชาย (ร้อยละ 37.30) ส่วนใหญ่มีช่วงอายุระหว่าง 31- 40 ปี (52.00) โดยทั่วไปแล้วมีสถานภาพสมรส (ร้อยละ 60.00) ผู้บริโภคเนื้อไก่ส่วนมากมีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา (ร้อยละ 26.70) มีเชื้อชาติไทย (ร้อยละ 98.70) นับถือศาสนาพุทธ (ร้อยละ 89.30) ส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงานหน่วยงานเอกชน (ร้อยละ 33.30) และมีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 5,001-10,000 บาท (ร้อยละ 48.00) ได้รับผลกระทบด้านความรู้/ความเข้าใจของโรคไข้หวัดนกอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}$ = 2.50 - 3.49) 3 รายการ คือ 1) ได้รับความรู้เรื่องไข้หวัดนกจากรายการโทรทัศน์ ($\bar{x}$ = 3.45) 2) แหล่งที่ซื้อมีความน่าเชื่อถือ ($\bar{x}$ = 2.73) 3) การเลือกซื้อผลิตภัณฑ์สัตว์ปีก ($\bar{x}$ = 2.57) ยังได้รับผลกระทบด้านสุขภาพและสุขอนามัยในระดับปานกลาง ($\bar{x}$ = 2.50 - 3.49) 1 รายการ คือ การตัดสินใจเลือกบริโภคผลิตภัณฑ์จากสัตว์ปีก ($\bar{x}$ = 2.64) และผลกระทบด้านเศรษฐกิจอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}$ = 2.50-3.49) 3 รายการ คือ 1) เปลี่ยนไป

บริโภคเนื้อสัตว์ชนิดอื่นทดแทน ($\bar{x} = 3.171$) 2) ราคาของผลิตภัณฑ์สัตว์ปีก ($\bar{x} = 2.84$)
 3) คุณภาพของผลิตภัณฑ์จากสัตว์ปีก ($\bar{x} = 2.72$)

การศึกษาพบว่าผู้ชายเนื้อไก่ในตลาดเข้มเจริญส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 37.50) ที่เหลือเป็นเพศชาย (ร้อยละ 62.50) ส่วนใหญ่มีช่วงอายุระหว่าง 31-40 ปี (ร้อยละ 62.50) โดยทั่วไปแล้วมีสถานภาพสมรส (ร้อยละ 87.50) มีระดับการศึกษาชั้นปริญญาตรี (ร้อยละ 50.00) มีเชื้อชาติไทยนับถือศาสนาพุทธ (ร้อยละ 75.00) อาชีพหลักขายเนื้อไก่ มีรายได้ต่อเดือน 25,000 บาทขึ้นไป ด้านความรู้/ความเข้าใจ พบว่ามีความรู้/ความเข้าใจในระดับมาก ($\bar{x} = 3.50 - 4.49$) 3 รายการ คือ 1) ได้รับความรู้เรื่องใช้หัวคอกจากรายการโทรทัศน์ ($\bar{x} = 4.12$) 2) แหล่งที่ซื้อมีความน่าเชื่อถือ ($\bar{x} = 4.00$) 3) มีการรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์สัตว์ปีก ($\bar{x} = 3.75$) ผลกระทบด้านสุขภาพและสุขอนามัยส่วนใหญ่ได้รับผลกระทบในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.50 - 3.49$) 5 รายการ คือ 1) เลือกซื้อผลิตภัณฑ์จากแหล่งผลิต ($\bar{x} = 3.00$) 2) เข้มงวดระมัดระวังขณะรับซื้อและขนส่งจากแหล่งผลิต 3) สนใจข่าวสารการระบาดและผลกระทบของใช้หัวคอกที่มีต่อการจำหน่ายผลิตภัณฑ์สัตว์ปีก มีระดับเท่ากัน ($\bar{x} = 2.75$) 4) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับใช้หัวคอก 5) หาดความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับใช้หัวคอก มีระดับเท่ากัน ($\bar{x} = 2.50$) และทำให้เกิดผลกระทบด้านเศรษฐกิจในระดับมาก ($\bar{x} = 3.50 - 4.49$) 2 รายการ คือ 1) ปริมาณผลิตภัณฑ์จากแหล่งผลิต 2) ต้นทุนการขายผลิตภัณฑ์ มีรับผลกระทบเท่ากัน ($\bar{x} = 3.80$)

ข้อเสนอแนะอื่นๆ ช่วงที่เกิดโรคใช้หัวคอกครั้งแรกผู้ขายและผู้บริโภคมีการวิตกกังวลกลัวติดเชื้อหัวคอก แต่เมื่อรัฐบาลออกมาให้ความรู้จากสื่อต่างๆ ก็ทำให้มีความรู้เรื่องใช้หัวคอกมากขึ้นในการบริโภคเนื้อไก่อย่างปลอดภัยจากเชื้อหัวคอก

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.2.1 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ควรมีการจัดระเบียบการวางแผงตลาดเพื่อที่จะให้ตลาดมีความเป็นระเบียบมากขึ้น สะดวกต่อการจับจ่ายในตลาด
2. ร้านค้าขายผลิตภัณฑ์สัตว์ปีกแต่ละร้านควรมีใบรับรองคุณภาพจากปศุสัตว์ เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับลูกค้าที่มาซื้อผลิตภัณฑ์สัตว์ปีกว่ามีความปลอดภัยจากเชื้อใช้หัวคอก
3. ร้านค้าขายผลิตภัณฑ์สัตว์ปีก ควรมีการติดราคาสินค้า
4. ในตลาดควรมีตาข่ายมาตรฐานที่ได้รับรองจากกระทรวงพาณิชย์ เพื่อความปลอดภัยสำหรับผู้บริโภค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การทำการวิจัยในลักษณะการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยควรมีเวลามากพอสมควร เพราะในการออกไปสัมภาษณ์ผู้ขายและผู้บริโภคเนื้อไก่ด้วยตนเองนั้นต้องใช้เวลามากในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. วิธีการไปสัมภาษณ์ผู้ขายและผู้บริโภค ควรเป็นการสนทนามากกว่านี้และควรทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่จะไปสัมภาษณ์ให้เข้าใจก่อนไปสัมภาษณ์และคำถามควรสั้นเข้าใจง่าย ไม่ใช้คำศัพท์วิชาการมากเกินไป ก่อนที่จะสัมภาษณ์ทุกครั้งควรมีการชี้แจงวัตถุประสงค์ให้ผู้ขายและผู้บริโภคเข้าใจก่อนเสมอ เวลาที่ใช้สัมภาษณ์ควรเป็นช่วงตอนเช้าและตอนเย็น เนื่องจากคนเข้าไปจับจ่ายซื้อของเป็นจำนวนมาก

3. ควรมีการทำการวิจัยในลักษณะการสัมภาษณ์เกี่ยวกับผลกระทบของเชื้อไข้หวัดนกในตลาดหลายๆ แห่ง เพื่อที่จะได้นำข้อมูลมาเปรียบเทียบกัน จะได้มีการกระจายข่าวสารได้ทั่วถึงว่าแต่ละตลาดมีผลกระทบในด้านใดที่เกี่ยวกับไข้หวัดนกมากที่สุด

บรรณานุกรม

- กานดา พูนลาภทวี. 2530. สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : ฟิสิกส์เซ็นเตอร์การพิมพ์. 350 น.
- กัลยา วาณิชย์บัญชา. 2543. การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล เวอร์ชัน 7-10. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด. 400 น.
- จันทนา กุญชร ณ อยุธยา. 2529. โรคและการรักษาสัตว์ปีก. กรุงเทพฯ : ภาควิชาอายุรศาสตร์ คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 190 น.
- ชานินทร์ ศิลป์จารุ. 2549. การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ SPSS. กรุงเทพฯ : บริษัท วี.อินเตอร์พรีนท์. 439 น.
- นงนุช โสรรัตน์. 2547. การตลาดสินค้าเกษตรกรรมกับเศรษฐกิจของไทย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิทยาการจัดการ. 418 น.
- บิเกล เลอเบิฟ. 2534. ลูกค้าต้องมาก่อน. กรุงเทพฯ : ประกายพริ้ง. 297 น.
- บุญชม ศรีสะอาด. 2535. การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น. 168 น.
- พงศ์พิพัฒน์ ปรีชารัตน์. 2547. โรคไข้หวัดนก. กรุงเทพฯ : บริษัท เมเรียล (ประเทศไทย) จำกัด. 47 น.
- ไพฑูรย์ รอดวินิจ. 2538. การตลาดสินค้าเกษตร. กรุงเทพฯ : บริษัทสำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช - จำกัด. 148 น.
- มรกต ดันดิเจริญ. 2548. ไข้หวัดนก โรคอุบัติใหม่บนโลกใบเก่า. กรุงเทพฯ : บริษัท เมเรียล (ประเทศไทย). 62 น.
- วิเชียร เกตุสิงห์. 2537. คู่มือการวิจัยเชิงปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 2. นนทบุรี : อักษรเจริญทัศน์ อจท. จำกัด. 45 น.
- สุดใจ เรืองรุจิระ. และปราวณี พรธณวิเชียร. 2529. หลักการตลาด. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ประกายพริ้ง. 253 น.
- สมคิด ทักษิณาวิสูทธิ. 2546. หลักการตลาดสินค้าเกษตร. กรุงเทพฯ : ภาควิชาเศรษฐศาสตร์เกษตรและทรัพยากรคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จตุจักร. 178 น.
- สำนักงานวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร. 2542. ข้อมูลด้านการผลิตและการตลาดสินค้า. กรุงเทพฯ : ประกายพริ้ง. 250 น.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกข้อความ

พระราชกรั ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจต. โทร. 3699, 5072

ศษ 0524.04/ 0801

วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ 2550

๑๓ ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

๑ อาจารย์จำลอง ศรีสุวรรณ

ด้วย นางสาวเมธาวี อ่อนวาทิ นักศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาเทคโนโลยีการ
ตร-การผลิตสัตว์ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
ุณฑลทหารลาดกระบัง มีความประสงค์จะทำการศึกษาค้นคว้าประกอบการทำปัญหาพิเศษเรื่อง “การศึกษา
ระทบของ โรคไขหวัดนกที่มีต่อผู้ขายและผู้บริโภคเนื้อไก่ในตลาดเข้มเจริญ เขตลาดกระบัง
ทมมหานคร”

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพด้านความถูกต้อง
เครื่องมือในการวิจัยของนักศึกษาดังกล่าว ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูลของ
ึกษามีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ พิระวุฒิ สุวรรณจันทร์)

รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและพัฒนา

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกข้อความ

พระราชการ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล. โทร. 3699, 6072

ศธ 0524.04/ 0801

วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ 2550

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

น อาจารย์ ดร.ภักพงษ์ ปวงสุข

ด้วย นางสาวเมธาวี อ่อนวาทิ นักศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาเทคโนโลยีการ
ผลิต-การผลิตสัตว์ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
คุณทหารลาดกระบัง มีความประสงค์จะทำการศึกษาค้นคว้าประกอบการทำปัญหาพิเศษเรื่อง “การศึกษา
กระทบของโรคไข้หวัดนกที่มีต่อผู้ขายและผู้บริโภคเนื้อไก่ในตลาดเข้มเจริญ เขตลาดกระบัง
เทพมหานคร”

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพด้านความถูกต้อง
เครื่องมือในการวิจัยของนักศึกษาดังกล่าว ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูลของ
ศึกษามีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ พิระวุฒิ สุวรรณจันทร์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและพัฒนา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง การศึกษาผลกระทบของโรคไข้หวัดนกที่มีต่อผู้ขายและผู้บริโภคเนื้อไก่ในตลาดเข้มเจริญ

ผู้ทำกรวิจัย นางสาวเมธาวิ อ่อนวาทิ

สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์

ภาควิชาการุศาสตร์เกษตร

คณะกรุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

คำแนะนำในการตอบแบบสัมภาษณ์

1. แบบสัมภาษณ์นี้สำหรับผู้ขายเนื้อไก่ในตลาดเข้มเจริญ
2. แบบสัมภาษณ์แบ่งเป็น 3 ตอน คือ
  - ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์
  - ตอนที่ 2 ผลกระทบของโรคไข้หวัดนกที่มีต่อผู้ขายเนื้อไก่
  - ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ขายเนื้อไก่ในช่วงเกิดโรคไข้หวัดนก
3. คำตอบและความคิดเห็นของท่าน ผู้วิจัยถือว่าเป็นข้อมูลที่มีค่ายิ่ง และจะเก็บไว้เป็นความลับ ซึ่งจะใช้ประโยชน์เพื่องานวิจัยนี้เท่านั้น

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

นางสาวเมธาวิ อ่อนวาทิ

ผู้วิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสัมภาษณ์
ผู้บริโภคเนื้อไก่

การศึกษาผลกระทบทของโรคไข้หวัดนกที่มีต่อผู้ขายและผู้บริโภคในตลาดเข้มนเจริญ
ตอนที่ 1 ข้อมูลสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย $\checkmark$ ลงใน ( ) หรือเติมข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นหรือ
ข้อเท็จจริงมากที่สุด

-
1. เพศ   ( ) ชาย   ( ) หญิง
  2. อายุ   ( ) ต่ำกว่า 20 ปี   ( ) 21 - 30 ปี   ( ) 31-40 ปี
            ( ) 41- 50 ปี   ( ) 51 ปีขึ้นไป
  3. สถานภาพ   ( ) โสด   ( ) สมรส
                          ( ) หย่าร้าง   ( ) อื่นๆ (โปรดระบุ).....
  4. ระดับการศึกษา   ( ) ประถมศึกษา   ( ) มัธยมต้น
                                  ( ) มัธยมปลาย   ( ) อนุปริญญา
                                  ( ) ปริญญาตรี   ( ) ปริญญาโท
                                  ( ) ปริญญาเอก   ( ) อื่นๆ (โปรดระบุ).....
  5. เชื้อชาติ   ( ) ไทย   ( ) จีน
                          ( ) อื่นๆ (โปรดระบุ).....
  6. ศาสนา   ( ) พุทธ   ( ) คริสต์
                          ( ) อิสลาม   ( ) อื่นๆ (โปรดระบุ).....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. อาชีพ ( ) นักเรียน/นักศึกษา ( ) รับราชการ
 ( ) พนักงานหน่วยงานเอกชน ( ) ประกอบอาชีพส่วนตัว
 ( ) แม่บ้าน ( ) พ่อบ้าน
 ( ) อื่นๆ (โปรดระบุ).....

8. รายได้ต่อเดือน ( ) ต่ำกว่า 5,000 บาท ( ) 5,001 - 10,000 บาท
 ( ) 10,001 - 15,000 บาท ( ) 15,001 - 20,000 บาท
 ( ) อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 2 ผลกระทบของโรคไข้หวัดนกที่มีต่อผู้บริโภคนเนื้อไก่

2.1 ด้านความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓/ลงในช่องว่างที่ตรงกับความรู้ความเข้าใจของท่านมากที่สุด

- 5 หมายความว่า มีความรู้/ความเข้าใจในระดับมากที่สุด
 4 หมายความว่า มีความรู้/ความเข้าใจในระดับมาก
 3 หมายความว่า มีความรู้/ความเข้าใจในระดับปานกลาง
 2 หมายความว่า มีความรู้/ความเข้าใจในระดับน้อย
 1 หมายความว่า มีความรู้/ความเข้าใจในระดับน้อยที่สุด

รายการ	ระดับความรู้/ความเข้าใจ				
	5	4	3	2	1
1. ท่านรู้จักหรือมีความรู้เรื่องไข้หวัดนก					
2. แหล่งข้อมูล					
- ท่านได้รับข้อมูลเรื่องไข้หวัดนกจากรายการวิทยุ					
- ท่านได้รับข้อมูลเรื่องไข้หวัดนกจากรายการโทรทัศน์					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการ	ระดับความรู้/ความเข้าใจ				
	5	4	3	2	1
- ท่านได้รับข้อมูลเรื่องไข้หวัดนกจากหนังสือพิมพ์					
- ท่านได้รับข้อมูลเรื่องไข้หวัดนกจากวารสารวิชาการ					
- ท่านได้รับข้อมูลเรื่องไข้หวัดนกจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ					
3. ความรู้เกี่ยวกับไข้หวัดนก					
- ท่านทราบสาเหตุของโรคไข้หวัดนก					
- ท่านทราบอาการของโรคไข้หวัดนก					
- ท่านทราบถึงการป้องกันโรคไข้หวัดนก					
- ท่านทราบถึงสถานการณ์ของโรคไข้หวัดนก					
4. ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพอนามัย					
- ความสะอาดของร้าน					
- ความสะอาดของตลาด					
- การเลือกซื้อผลิตภัณฑ์สัตว์ปีก					
- ความเหมาะสมในการจัดแผงขายผลิตภัณฑ์สัตว์ปีก					
- การติดต่อของโรคจากสัตว์ปีกสู่คน					
5. หลักการในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์สัตว์ปีก					
- แหล่งที่ซื้อมีความน่าเชื่อถือได้					
- มีการรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์สัตว์ปีก					
- ความสะอาดของตลาดและแผงค้า					
- ความสะอาดและการแต่งกายของผู้ขาย					
- ราคาของผลิตภัณฑ์สัตว์ปีก					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 ด้านสุขภาพและสุขอนามัย

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องว่างที่ตรงกับผลกระทบของไข้หวัดนกที่มีต่อตัวท่านมากที่สุด

5 หมายความว่า ผลกระทบในระดับมากที่สุด

4 หมายความว่า ผลกระทบในระดับมาก

3 หมายความว่า ผลกระทบในระดับปานกลาง

2 หมายความว่า ผลกระทบในระดับน้อย

1 หมายความว่า ผลกระทบในระดับน้อยที่สุด

รายการ	ระดับผลกระทบ				
	5	4	3	2	1
1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับไข้หวัดนก					
2. การหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับไข้หวัดนก					
3. ความสนใจข่าวสารการระบาดและผลกระทบของไข้หวัดนก					
4. มีการตื่นตัวและตระหนักถึงผลกระทบของไข้หวัดนกต่อสุขภาพ					
5. การแนะนำหรือถ่ายทอดความรู้เฝ้าระวังเกี่ยวกับเรื่องไข้หวัดนกต่อครอบครัวและเพื่อนบ้าน					
6. โรคไข้หวัดนกมีผลกระทบต่อสุขภาพจิตของท่าน					
7. ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการระบาดของโรคไข้หวัดนกที่มีผลต่อท่านและครอบครัว					
8. การตัดสินใจเลือกบริโภคผลิตภัณฑ์จากสัตว์ปีก					
9. การดูแลความสะอาดในบริเวณบ้าน เช่น ชายคา ตานหน้าบ้าน ฯลฯ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการ	ระดับผลกระทบ				
	5	4	3	2	1
10. การหลีกเลี่ยงการสัมผัสสัตว์ปีก					
11. การหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนกที่มีต่อสุขภาพอนามัย					
12. การปรุงอาหารให้สุกก่อนบริโภค					
13. การสัมผัสเนื้อไก่สดขณะซื้อ					
14. การสัมผัสเนื้อไก่สดในช่วงของการปรุงอาหาร					
15. การดูแลความสะอาดอุปกรณ์หลังการใช้					

2.3 ด้านเศรษฐกิจ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย✓/ลงในช่องว่างที่ตรงกับผลกระทบของไข้หวัดนกที่มีต่อตัวท่านมากที่สุด

5 หมายความว่า ผลกระทบในระดับมากที่สุด

4 หมายความว่า ผลกระทบในระดับมาก

3 หมายความว่า ผลกระทบในระดับปานกลาง

2 หมายความว่า ผลกระทบในระดับน้อย

1 หมายความว่า ผลกระทบในระดับน้อยที่สุด

รายการ	ระดับผลกระทบ				
	5	4	3	2	1
1. ปริมาณการซื้อผลิตภัณฑ์จากสัตว์ปีกเพื่อบริโภค					
2. ราคาของผลิตภัณฑ์สัตว์ปีกที่ซื้อเพื่อบริโภค					
3. คุณภาพของผลิตภัณฑ์จากสัตว์ปีกที่ท่านซื้อ					
4. การเปลี่ยนไปบริโภคเนื้อสัตว์ชนิดอื่นทดแทน					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับโรคล้างหัวคนก

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณในการให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์
นางสาวเมธาวี อ่อนวาทิ
ผู้วิจัย

แบบสัมภาษณ์

ผู้ขายเนื้อไก่

การศึกษาผลกระทบของโรคไข้หวัดนกที่มีต่อผู้ขายและผู้บริโภคในตลาดแอ้มเจริญ

ตอนที่ 1 ข้อมูลสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ( ) หรือเติมข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นหรือข้อเท็จจริงมากที่สุด

-
1. เพศ ( ) ชาย ( ) หญิง
  2. อายุ ( ) ต่ำกว่า 20 ปี ( ) 21 - 30 ปี ( ) 31-40 ปี
( ) 41- 50 ปี ( ) 51 ปีขึ้นไป
  3. สถานภาพ ( ) โสด ( ) สมรส
( ) หย่าร้าง ( ) อื่นๆ (โปรดระบุ).....
  4. ระดับการศึกษา ( ) ประถมศึกษา ( ) มัธยมศึกษา
( ) มัธยมปลาย ( ) อนุปริญญา
( ) ปริญญาตรี ( ) ปริญญาโท
( ) ปริญญาเอก ( ) อื่นๆ (โปรดระบุ).....
  5. เชื้อชาติ ( ) ไทย ( ) จีน
( ) อื่นๆ (โปรดระบุ).....
  6. ศาสนา ( ) พุทธ ( ) คริสต์
( ) อิสลาม ( ) อื่นๆ (โปรดระบุ).....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. อาชีพ ( ) อาชีพหลัก..... ( ) อาชีพเสริม.....

8. รายได้ต่อเดือน ( ) ต่ำกว่า 10,000 บาท ( ) 10,001 - 15,000 บาท
 ( ) 15,001 - 20,000 บาท ( ) 20,001 - 25,000 บาท
 ( ) มากกว่า 25,000 บาท

ตอนที่ 2 ผลกระทบของโรคไข้หวัดนกที่มีต่อผู้ขายเนื้อไก่ในชีวิตปัจจุบัน

2.1 ด้านความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความรู้ความเข้าใจของท่านมากที่สุด

5 หมายความว่า มีความรู้/ความเข้าใจในระดับมากที่สุด

4 หมายความว่า มีความรู้/ความเข้าใจในระดับมาก

3 หมายความว่า มีความรู้/ความเข้าใจในระดับปานกลาง

2 หมายความว่า มีความรู้/ความเข้าใจในระดับน้อย

1 หมายความว่า มีความรู้/ความเข้าใจในระดับน้อยที่สุด

รายการ	ระดับความรู้/ความเข้าใจ				
	5	4	3	2	1
1. ท่านรู้จักหรือมีความรู้เรื่องไข้หวัดนก					
2. แหล่งข้อมูล					
- ท่านได้รับข้อมูลเรื่องไข้หวัดนกจากรายการวิทยุ					
- ท่านได้รับข้อมูลเรื่องไข้หวัดนกจากรายการโทรทัศน์					
- ท่านได้รับข้อมูลเรื่องไข้หวัดนกจากหนังสือพิมพ์					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการ	ระดับความรู้/ความเข้าใจ				
	5	4	3	2	1
- ท่านได้รับข้อมูลเรื่องไข้หวัดนกจากวารสารวิชาการ					
- ท่านได้รับข้อมูลเรื่องไข้หวัดนกจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ					
- อื่นๆ (โปรดระบุ).....					
3. ความรู้เกี่ยวกับไข้หวัดนก					
- ท่านทราบสาเหตุของโรคไข้หวัดนก					
- ท่านทราบอาการของโรคไข้หวัดนก					
- ท่านทราบการป้องกันโรคไข้หวัดนก					
- สถานการณ์ของโรคไข้หวัดนก					
4. ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพอนามัย					
- ผลกระทบที่สัตว์ปีกที่ท่านซื้อมามีการรับรองคุณภาพ					
- การป้องกันโรคระหว่างขนส่งผลิตภัณฑ์สัตว์ปีก					
- การป้องกันตัวเองจากเชื้อไข้หวัดนก					
- การทำความสะอาดแผงค้าและอุปกรณ์					
- การให้ข้อมูลเรื่องไข้หวัดนกกับลูกค้า					
- การสร้างความมั่นใจในสินค้ากับลูกค้า					
5. หลักการ ในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์สัตว์ปีก					
- แหล่งที่ซื้อมีความน่าเชื่อถือได้					
- มีการรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์สัตว์ปีก					
- ฟาร์มที่เลี้ยงเป็นเขตปลอดโรค					
- มีการป้องกันโรคภายในฟาร์มที่เลี้ยงไก่					
- อื่นๆ โปรดระบุ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 ด้านสุขภาพและอนามัย

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับผลกระทบของไขหวัดนกที่มีต่อตัวท่านมากที่สุด

- 5 หมายความว่า ผลกระทบในระดับมากที่สุด
- 4 หมายความว่า ผลกระทบในระดับมาก
- 3 หมายความว่า ผลกระทบในระดับปานกลาง
- 2 หมายความว่า ผลกระทบในระดับน้อย
- 1 หมายความว่า ผลกระทบในระดับน้อยที่สุด

รายการ	ระดับผลกระทบ				
	5	4	3	2	1
1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับไขหวัดนก					
2. การหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับไขหวัดนก					
3. ความสนใจข่าวสารการระบาดและผลกระทบของไขหวัดนกที่มีต่อการจำหน่ายผลิตภัณฑ์สัตว์ปีก					
4. มีการตื่นตัวและตระหนักถึงผลกระทบของไขหวัดนกต่อสุขภาพของท่านและลูกค้ำ					
5. การแนะนำหรือถ่ายทอดความรู้ต่อเพื่อนผู้ขายและผู้บริโภคที่เป็นลูกค้ำของท่าน					
6. โรคไขหวัดนกมีผลกระทบต่อสุขภาพจิตของท่าน					
7. ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการระบาดของโรคไขหวัดนกต่อการขายผลิตภัณฑ์จากสัตว์ปีกของท่าน					
8. การดูแลความสะอาดแผงที่ขาย					
9. การเลือกรื้อผลิตภัณฑ์จากแหล่งผลิต					
10. การเข้มงวดระมัดระวังขณะรับซื้อและขนส่งจากแหล่งผลิต					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการ	ระดับผลกระทบ				
	5	4	3	2	1
11. การระมัดระวังขณะสัมผัสเนื้อไก่					
12. การตรวจสอบสภาพประจำปี					
13. การระวังรักษาสุขภาพของท่าน					

2.3 ด้านเศรษฐกิจ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับผลกระทบของใช้หัตถ์ที่มีต่อตัวท่านมากที่สุด

- 5 หมายความว่า ผลกระทบในระดับมากที่สุด
 4 หมายความว่า ผลกระทบในระดับมาก
 3 หมายความว่า ผลกระทบในระดับปานกลาง
 2 หมายความว่า ผลกระทบในระดับน้อย
 1 หมายความว่า ผลกระทบในระดับน้อยที่สุด

รายการ	ระดับผลกระทบ				
	5	4	3	2	1
1. ปริมาณผลิตภัณฑ์จากแหล่งผลิต					
2. ราคาผลิตภัณฑ์จากแหล่งผลิต					
3. ปริมาณผลิตภัณฑ์ที่ขายได้					
4. ราคาผลิตภัณฑ์ที่ท่านขาย					
5. ต้นทุนการขายผลิตภัณฑ์					
6. การคัดเลือกผลิตภัณฑ์ที่ได้คุณภาพ					
7. ความยุ่งยากในการขายหรือเรียกลูกค้า					
8. การสร้างความมั่นใจให้กับลูกค้าที่ซื้อผลิตภัณฑ์ จากร้านของท่าน					
9. ไรลใช้หัตถ์มีผลกระทบต่อการประกอบ อาชีพ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับโรคไข้วัดนก

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณในการให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์
นางสาวมณฑวี อ่อนวาที
ผู้วิจัย